

I Księga Kronik

Rozdział 1

1. Adam, Set, Enosz. 2. Kenan, Mahalalel, Jered. 3. Chanoch, Metuszelach, Lemech. 4. Noach, Szem, Cham, Jafet. 5. Synowie Jafeta: Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Meszech i Tyras. 6. Synowie Gomera: Aszkenas, Ryfat i Togarma. 7. Synowie Jawana: Elisza, Tarsysz, Kittim i Dodanym. 8. Synowie Chama: Kusz, Micraim, Put i Kanaan. 9. Synowie Kusza: Seba, Chawila, Sabta, Rama i Sabtecha; zaś synowie Ramy to: Szeba i Dedan. 10. Kusz spłodził też Nimroda; ten zaczął być mocarzem na ziemi. 11. A Micraim spłodził Ludów, Anamitów, Lehabitów i Naftuchidów; 12. nadto Patrusów i Kasluchów, z których wyszli Peliszcini i Kaftory. 13. Zaś Kanaan spłodził Cydona swego pierworodnego, oraz Cheta, 14. Jebusyć, Emorejczyka, Girgaszyć, 15. Chiwitę, Arkijczyka, Synyć, 16. Arwadejczyka, Cemarejczyka i Chamatejczyka. 17. A synowie Szema to: Elam, Aszur, Arpachszat, Lud, Aram oraz Uc, Chul, Geter i Masz. 18. Zaś Arpachszat spłodził Szelacha, a Szelach spłodził Ebera. 19. A Eberowi urodzili się dwaj synowie: Imię jednego Peleg, gdyż za jego dni została rozdzielona ziemia, a imię jego brata to Joktan. 20. Zaś Joktan spłodził Almodada, Szalefa, Chocarmaweta, Jeracha, 21. Hadorama, Uzala, Dyklę, 22. Obala, Abimaela, Szebę, 23. Ofira, Chawilę i Jobaba; ci wszyscy byli synami Joktana. 24. Szem, Arpachszad, Szelach, 25. Eber, Peleg, Reu, 26. Serug, Nachor, Terach, 27. Abram, który został Abrahamem. 28. Synowie Abrahama to: Ic'hak i Iszmael. 29. A to są ich potomkowie: Pierworodny Iszmaela – Nebajot oraz Kedar, Adbeel, Misbam, 30. Miszma, Duma, Massa, Chadat, Tema, 31. Jetur, Nafisz i Kedma. Ci są synami Iszmaela. 32. A synami Ketury, nałożnicy Abrahama, których urodziła, byli: Zymran, Jokszan, Medan, Midjan, Iszbak i Szuach. Zaś synowie Jokszana to: Szeba i Dedan. 33. Zaś synami Midiana byli: Efa, Efer, Chanoch, Abida i Eldaa; ci wszyscy to synowie Ketury. 34. Abraham spłodził Ic'haka. Zaś synami Ic'haka byli: Esaw i Israel. 35. A synowie Esawa to: Elifaz, Reuel, Jeusza, Jaelama i Korach. 36. Zaś synowie Elifaza to: Theman, Omar, Cefo, Gaetam i Kenaz; i syn Thimny Amalek. 37. Synowie Reuela to: Nachath, Zerach, Szamma i Mizza. 38. Zaś synowie Seira to: Lotan, Szobal, Cybeon, Ana, Diszon, Ecer i Diszan. 39. Natomiast synowie Lotana to: Chori i Homam; a siostrą Lotana Thimna. 40. A synowie Sobala to: Alwan, Manachath, Ebal, Szefo i Onam. Zaś synami Cybeona byli: Aja i Ana. 41. A synem Any był Diszon, a synami Diszona: Chemdan, Eszban, Ithran i Keran. 42. Synowie Ecera to: Bilhan, Zaawan i Akan; zaś synowie Duszana to: Uc i Aran. 43. Natomiast ci władcy panowali w ziemi Edomu, zanim nad synami Israela zapanował król: Bela, syn Beora; a nazwa jego miasta to Dinhaba. 44. I Bela umarł, a zamiast niego panował Jobab, syn Zeracha z Bocra. 45. I Jobab umarł, a zamiast niego panował Chuszam, z ziemi Themanitów. 46. I Chuszam umarł, a zamiast niego panował Hadad, syn Bedada, który poraził Midjanitów na błoniach Moabu; a nazwa jego miasta to Awith. 47. I Hadad umarł, a zamiast niego panował Samla z Mesreka. 48. I Samla umarł, a zamiast niego panował Szaul z Rechoboth, które jest nad strumieniem. 49. I umarł

Szaul, a zamiast niego panował Baal–Chanan, syn Achbora. **50.** Umarł też Baal–Chanan, a zamiast niego panował Hadar; zaś nazwa jego miasta to Pan; a imię jego żony to Mehetabel, córka Matedy, córka Me–Zahaba. **51.** A kiedy umarł Hadar, książętami w Edomie byli: Książę Thimna, książę Alwa, książę Jetheth, **52.** książę Oholibama, książę Ela, książę Pinon, **53.** książę Kenaz, książę Theman, książę Mibcar, **54.** książę Megdiel i książę Iram. Oto książęta Edomu.

Rozdział 2

1. Ci są synami Izraela: Reuben, Szymeon, Lewi, Jehuda, Issachar, Zebulun, **2.** Dan, Josef, Benjamin, Naftali, Gad i Aszer. **3.** A synami Jehudy: Er, Onan i Szela. Ci trzej urodzili mu się z kanaanejskiej córki o imieniu Szua. Ale pierworodny Jehudy Er, był zły w oczach WIEKUISTEGO, więc go uśmiercił. **4.** Zaś synowa Tamar urodziła mu Pereca i Zeracha. Zatem wszystkich synów Jehudy było pięciu. **5.** A synowie Pereca to: Checron oraz Chamul. **6.** Zaś synami Zeracha byli: Zymry, Ethan, Heman, Kalkol i Darda; wszystkich było pięciu. **7.** A synem Zymrego Karmi, ojciec Achana, który uczynił zamieszanie w Izraelu, popełniając występki kradzieży rzeczy zaklętych. **8.** Zaś synem Ethana – Azaria. **9.** A synami Checrona, którzy mu się urodzili, byli: Jerachmeel, Ram i Kelubaj. **10.** Zaś Ram spłodził Aminadaba, a Aminadab spłodził Nachszona – księcia synów Judy. **11.** Zaś Nachszon spłodził Salmę, a Salma spłodził Boaza. **12.** Zaś Boaz spłodził Obeda, a Obed spłodził Iszaja. **13.** Zaś Iszaj spłodził swego pierworodnego – Eliaba, drugiego – Abinadaba, trzeciego – Szamuę, **14.** czwartego – Nathaneela, piątego – Raddaja, **15.** szóstego – Osema, i siódmego – Dawida. **16.** A ich siostry to: Ceruja i Abigail; zaś synowie Ceruji to: Abiszai, Joab i Asahel, ci trzej. **17.** A Abigail urodziła Amasę; zaś ojcem Amasy był Itra, Izmaelita. **18.** A Kaleb, potomek Checrona, spłodził synów ze swoją żoną Azubą i z Jeriotą. Ci byli jego synami: Jeszer, Szobab i Ardon. **19.** A gdy Azuba umarła – Kaleb pojął sobie Efratę, która urodziła mu Chura. **20.** A Chur spłodził Uriego, zaś Uri spłodził Becalela. **21.** Potem Checron wszedł w córkę Machira, ojca Gileadu, i ją pojął, mając sześćdziesiąt lat, a urodziła mu Seguba. **22.** Zaś Segub spłodził Jaira, do którego należały dwadzieścia trzy miasta w ziemi Gileadu. **23.** Gdyż odebrał Geszurynom i Assyryjczykom wsie Jaira oraz Kenath, wraz z jego osiedlami – razem sześćdziesiąt miast. To wszystko odebrali synowie Machira, ojca Gileadu. **24.** A kiedy Checron umarł w Kaleb Efrata, wtedy żona Checrona – Abija urodziła mu Aszchura, ojca Tekoi. **25.** Byli także synowie Jerachmeela, pierworodnego Checrona: Pierworodny Ram, a po nim: Buna, Oren, Osem i Achija. **26.** Miał także drugą żonę o imieniu Atara; ta jest matką Onama. **27.** Zaś synami Rama, pierworodnego Jerachmeela, byli: Maas, Jamin i Eker. **28.** Byli także synowie Onama: Szammaj i Jada; a synami Szammaja byli: Nadab i Abiszur. **29.** Żona Abiszura miała na imię Abichail i urodziła mu: Achobbana i Molida. **30.** Zaś synowie Nadaba to: Seled i Appaim; lecz Seled umarł bez potomstwa. **31.** A synem Appaima był Jiszi; a synem Jiszego – Szeszan, a Szeszana – Achlaj. **32.** A synowie Jady, brata Szammaja, to: Jthra i Jonatan; lecz Jthra umarł bez potomstwa. **33.** Zaś synowie Jonatana to: Pelet i Zaza. Ci byli potomkami Jerachmeela. **34.** A Szeszan nie

miał synów, tylko córki. Szeszan miał także służę, Micraimczyka o imieniu Jercha. **35.** Więc Szeszan dał córkę za żonę swojemu słudze Jerchowi, a urodziła mu Attaja. **36.** Zaś Attaj spłodził Natana, a Natan spłodził Zabada. **37.** Zabad spłodził Eflala, a Eflal spłodził Obeda. **38.** Zaś Obed spłodził Jehu, a Jehu spłodził Azarię. **39.** Azaria spłodził Cheleca, a Chelec spłodził Eleasa. **40.** Zaś Eleas spłodził Sismaja, a Sismaj spłodził Szalluma. **41.** Szallum spłodził Jekamiasza, a Jekamiasz spłodził Elizsama. **42.** A synowie Kaleba, brata Jerachmeela, to: Mesza, jego pierworodny, który był przodkiem Zyfejczyków, synów Mareszy oraz przodkiem Hebrona. **43.** Zaś synowie Hebrona to: Korach, Tappuach, Rekem i Szem. **44.** A Szem spłodził Rachama, przodka Jorkeama, a Racham spłodził Szammaja. **45.** Zaś Szammaj był przodkiem Maona, a Maon ojcem Bethcurytów. **46.** Także Efa, nałożnica Kaleba, urodziła: Harana, Mosa i Gazeza; a Haran spłodził Gazeza. **47.** Zaś synowie Jahdaja to: Regem, Jotham, Geszan, Peled, Efa i Szaaf. **48.** A druga nałożnica Kaleba – Maacha, urodziła Szebera i Tirchana. **49.** Natomiast żona Szaafa urodziła przodka Madmańczyków i Szewa, przodka Gibeńczyków; a córką Kaleba była Achsa. **50.** Ci byli członkami grupy Kaleba. A synami Chura, pierworodnego Efraty byli: Szobal, przodek Kirjath–Jearymczyków; **51.** Salma, przodek Betlechemczyków i Charef, przodek Bet–Gaderczyków. **52.** Także synów miał Szobal, przodek Kirjath–Jearymczyków: Roego, Chaciego i Menucha. **53.** A domy Kirjath–Jearymczyków stanowili: Irejczycy, Putyci, Szumatyci i Miszraitczycy, z których wyszli Soreici i Esztaulici. **54.** Zaś synami Salmy byli: Betlechemczycy, Netofadyci – korona domu Joaba, połowa Manachytów i Soreici. **55.** Natomiast domy pisarzy, którzy mieszkali w Jabes to: Tiratyci, Szimeatyci i Sukatyci. To są Kenici, co wyszli z Chamatha, przodka domu Rechaba.

Rozdział 3

1. A ci są synami Dawida, którzy mu się urodzili w Hebronie: Pierworodny Amnon, od Achinoamy z Jezreel; drugim był Kileab, od Abigaili, Karmelitki; **2.** trzecim Absalom, syn Maachy, córki Talmaja, króla Geszuru; czwartym Adonija, syn Haggity; **3.** piątym Szefatja, syn Abitali; szóstym Iteam od Egli, jego żony. **4.** Tych sześciu urodziło mu się w Hebronie, gdzie królował siedem lat i sześć miesięcy; a w Jeruzalaïm królował trzydzieści trzy lata. **5.** A ci mu się urodzili w Jeruzalaïm: Szamua, Szobab, Natan i Salomon – czterej synowie z Bat–Szui, córki Amiela; **6.** nadto Ibchar, Elizsama, Elifeled, **7.** Nogah, Nefeg i Jafija, **8.** Elizsama, Eljada i Elifeled – dziewięciu synów. **9.** To wszyscy synowie Dawida, oprócz synów nałożnic; a Tamara była ich siostrą. **10.** Synem Salomona był Rehabeam; a jego synem Abija, jego synem Asa, jego synem Jozafat, **11.** jego synem Joram, jego synem Achazja, jego synem Joasz; **12.** jego synem Amacjasz, jego synem Azaria, jego synem Jotam; **13.** jego synem Achaz, jego synem Chiskjasz, jego synem Menasze; **14.** jego synem Amon, jego synem Jozjasz. **15.** A synami Jozjasza byli: Pierworodny Jochanan, drugi – Jojakim, trzeci – Cydkjasz, czwarty – Szallum. **16.** Zaś synami Jojakima byli: Jego syn Jechonjasz i jego syn Cydkjasz. **17.** A synem więźnia Jechonjasza jego syn Szaltiel. **18.** Zaś synami Szaltiel: Malkiram, Pedaja, Szeneassar, Jekamiasz, Hoszama i Nedabiasz. **19.** Natomiast synami

Pedaji: Zerubabel i Szyme; a synami Zerubabela: Mszullama i Chanania, oraz ich siostra Szelomith. **20.** Zaś synami Mszullama: Chaszuba, Ohel, Berekiasz, Chasadiusz i Juszeb–Chesed tych pięciu. **21.** Natomiast synowie Chananasza to: Pelatja, Jezajasz, synowie Refajasza, synowie Arnana, synowie Obadjasza oraz synowie Szekanasza. **22.** Zaś synami Szekanasza byli: Szemaja oraz synowie Szemaji: Chattusz, Igal, Bariach, Nariasz i Szafat – tych sześciu. **23.** A synami Nariasza byli: Elioenaj, Chiskjasz i Azrikam – tych trzech. **24.** Zaś synami Elioenaja: Hodawjasz, Eliaszib, Pelajasz, Akkub, Jochanan, Delajahu i Anani – tych siedmiu.

Rozdział 4

1. Synowie Jehudy: Perek, Checron, Karmi, Chur i Szobal. **2.** A Reajasz, syn Szobala, spłodził Jachata, zaś Jachat spłodził Achumaja i Lahada. Taki jest ród Soreitów. **3.** A ci są z ojca Etama: Jezreel, Jizma i Jidbasz; zaś imię ich siostry to Haslelponi. **4.** A Penuel był ojcem Gedora, zaś Abiezryda ojcem Chusza. Oni są potomkami Chura, pierwotnego Efrata, ojca Betlechemczyków. **5.** A Aszchur, ojciec Tekoi, miał dwie żony: Chelę i Naarath. **6.** Naarath urodziła mu Achuzama, Chefera, Temniego i Achasztara. Ci są synami Naarath. **7.** Zaś synowie Cheli to: Seret, Jisochar i Etnan. **8.** A Hakkos spłodził Anuba, Sobeba i dom Acharchela, syna Haruma. **9.** Lecz Jabes był uciążliwszy od swoich braci, więc jego matka dała mu imię Jabes, mówiąc: Bo urodziłam go w bóleści. **10.** A Jabes wzywał Boga Izraela, mówiąc: Błogosławiąc, mnie błogosław; rozszerz moje granice, Twoja ręka niech będzie ze mną i wybaw mnie od złego, bym nie był utrapiony. Zaś Bóg spowodował to, o co prosił. **11.** A Kelub, brat Szucha, spłodził Mechira; on jest ojcem Esztona. **12.** Zaś Eszton spłodził Bet Rafa, Peseacha i Techinna, ojca miasta Nachasz. Ci są mężami Reki. **13.** A synowie Kenaza to: Othniel i Serajasz; zaś synowie Othniela to: Chatat i Meanataj. **14.** A Meanataj spłodził Ofira, zaś Serajasz spłodził Joaba – ojca rzemieślników z doliny; gdyż stali się rzemieślnikami. **15.** Zaś synowie Kaleba, syna Jefunny to: Iru, Ela i Naam; a synem Eli był Kenaz. **16.** Natomiast synowie Jehallela to: Zyf, Zyfa, Tiria i Azarel. **17.** Zaś synami Ezry byli: Ithra, Mered, Efer i Jalon; przodkowie Miriam, Szammaja i Jiszbacha – ojca Esztemo. **18.** Zaś jego żona, Judejka, urodziła: Jereda ojca Gedora, Habera – ojca Socho i Jekutiela – ojca Zanoacha. Ci są potomkami Bitii, córki faraona, którą pojął Mered. **19.** A synami żony Hodijasza, siostry Nachama, ojca Keila byli: Garmita i Esztemo Maachyta. **20.** Zaś synowie Szimona to: Amnon, Rinna, Ben–Chanan i Tilon; natomiast synowie Jiszi to: Zochet i Ben–Zochet. **21.** Synami Szeli, potomka Jehudy byli: Er, ojciec Leka i Laeda, ojciec Maresza oraz potomstwo rodów, wytwórców bisioru z rodziny Aszbea; **22.** oraz Jokim i mężowie Kozeby; Joasz i Saraf, którzy panowali w Moabie, a potem powrócili do Beth Lechem. Ale to dawne sprawy. **23.** Oni byli garncarzami, którzy mieszkali w Netalimi Gderach; mieszkali tam, przy królu, z powodu garncarskich robót. **24.** Synowie Szymeona to: Nemuel, Jamin, Jarib, Zerach i Saul. **25.** Jego synem był Szallum, a jego synem Mibsam, a jego synem Miszma. **26.** A synami Miszmy byli: Jego syn Chammuel, jego syn Zakkur i jego syn Szyme. **27.** Ten Szyme miał szesnastu synów

i sześć córek; ale jego bracia nie mieli wielu synów, więc całej ich rodziny nie było tak wielu, jak potomków Jehudy. **28.** A mieszkali w Beer–Szeba, w Molada, w Hacar Szual, **29.** w Bilha, w Ecem, w Tolad, **30.** w Betuel, w Horma i w Cyklag. **31.** Nadto w Beth Markaboth, w Chasar Susim, w Beth Birei i w Szaaraim. Te miasta były ich, dopóki królował Dawid. **32.** Natomiast ich wsiami przy pięciu miastach były: Etam, Ein, Rimmon, Token i Aszan. **33.** Nadto wszystkie wsie, które były wokół tych miast, aż do Baal; to było ich mieszkanie według ich rodów. **34.** Zaś Meszobab, Jamlek i Josza, syn Amacjasza, **35.** oraz Joel, Jehu syn Joszibiasza, syna Serajasza, syna Asjela; **36.** i Elioenaj, Jakób, Jeszochajasz, Asajasz, Adiel, Szimeja, Benajahu, **37.** Ziza – syn Szifi, syna Halefa, syna Jedajasza, syna Szimri, syna Szemaji **38.** ci sławni zostali ustanowieni książętami w swych rodach, a domy ich ojców bardzo się rozmnożyły. **39.** Dlatego się ruszyli, aby pójść do Gedor, aż na wschód doliny, by szukać paszy dla swego bydła. **40.** Więc znaleźli obfite, wyborne pastwiska, a ziemię przestronną, spokojną i urodzajną; gdyż przedtem mieszkał tam ród Chamitów. **41.** Ci, wypisani z imienia, przyszli za dni judzkiego króla Chiskjasza, zniszczyli ich namioty i siedliska, które tam znaleźli, a ich wymordowali aż do tego dnia, po czym osiedlili się na ich miejsce; bowiem tam była pasza dla bydła. **42.** Zaś z owych potomków Szymeona, pięciuset mężów poszło na górę Seir, z przywódcami: Pelatją, Neariaszem, Refajaszem i Uzyelem – synami Jiszi. **43.** Potem wymordowali resztki, które uszły z Amalekitów i zamieszkali tam aż do dzisiejszego dnia.

Rozdział 5

1. Synowie Reubena – pierworodnego Izraela (bowiem on był pierworodnym, ale gdy zbecześcił łożo swojego ojca, jego pierworództwo zostało dane synom Josefa – potomka Izraela; zatem nie umieszczono go w spisie rodowym jako pierworodnego. **2.** Z tego powodu Juda był wielkim między braćmi oraz pomiędzy nimi księciem; choć pierworództwo było Josefa). **3.** Tak więc synowie Reubena, pierworodnego Izraela to: Chanoch, Fallu, Checron i Charmi. **4.** Synowie Joela to: Jego syn Szemaja, jego syn Gog, jego syn Szymej, **5.** jego syn Michaja, jego syn Reajasz, jego syn Baal **6.** i jego syn Beera, którego wziął w niewolę Tiglat Pileser, król Aszuru; ten był księciem Reubenitów. **7.** Zaś jego bracia według swych domów, kiedy zostali policzeni według genealogii, mieli za księżęta Jejela i Zacharjasza. **8.** A Bera, syn Azaza, syna Szema, syna Joela – ten mieszkał w Aroer, aż do Nebo i Baal Meon. **9.** Mieszkał także na wschodzie, gdzie wchodzi na puszcę od rzeki Frat; bowiem ich stada rozmnożyły się w ziemi Gileat. **10.** Za dni Saula to oni walczyli z Hagrytami, którzy zostali porażeni z ich ręki; zatem mieszkali w ich namiotach na całym wschodzie Gileat. **11.** Zaś synowie Gada mieszkali naprzeciwko nich, w ziemi Baszan – aż do Salchy. **12.** Ich przedniejszym był Joel, a drugim Szafam; także Janaj i Szafat mieszkali w Baszanie. **13.** A ich bracia, według domów ich przodków, to: Michael, Meszullama, Szeba, Joraj, Jakan, Zija i Eber – siedmiu. **14.** Ci byli synami Abichaila, syna Churi, syna Jaroacha, syna Galaata, syna Michaela, syna Jesziszaja, syna Jachdo, syna Buza. **15.** A księciem w domu ich przodków

był Achi, syn Abdiela, syna Guni. **16.** I mieszkali w Galaat, w Baszan oraz w jego miasteczkach, i na całym terenie otwartym Szaron aż do granic. **17.** Ci wszyscy zostali policzeni za dni króla judzkiego Jotama oraz za dni króla izraelskiego Jerobeama. **18.** Otóż synów Reubena, Gada i połowy pokolenia Menasze, ludzi walecznych, ćwiczonych do boju; mężów co nosili tarczę, miecz, ciągnęli łuk i wychodzili do bitwy, było czterdzieści cztery tysiące siedemset sześćdziesięciu. **19.** Oni prowadzili wojnę z Hagrytami, Jeturyjczykami, Nafiszami i Nodabami. **20.** A inni przychodzili im do pomocy. Więc Hagryci ze wszystkim, co mieli zostali poddani w ich rękę; bo wołali do Boga w bitwie i ich wysłuchał, gdyż w Nim pokładali nadzieję. **21.** Zatem zabrali ich dobytki – pięćdziesiąt tysięcy wielbłądów, dwieście pięćdziesiąt tysięcy owiec, dwa tysiące osłów oraz sto tysięcy ludzi. **22.** Bowiem poległo wielu rannych, gdyż ta porażka była od Boga. Potem mieszkali na ich miejscu, aż ich zabrano w niewolę. **23.** Synowie połowy pokolenia Menaszy mieszkali w tej ziemi od Baszan – do Baal Hermon, Senir i góry Hermon; ponieważ się rozmnożyli. **24.** A ci są książętami domów ich przodków: Efer, Jiszi, Eliel, Azriel, Jeremjasz, Hodawjasz i Jachdiel – bardzo mocni mężowie, mężowie sławni, książęta domu swych przodków. **25.** Ale kiedy zgrzeszyli przeciwko Bogu swoich przodków oraz cudzołożyli z bogami narodów tej ziemi, które Bóg wykorzenił przed ich obliczem, **26.** Bóg izraelski pobudził ducha Pula, assyryjskiego króla i ducha Tiglat Pilesera, także assyryjskiego króla, oraz przeniósł ich – Reubenitów, Gadytów i połowę pokolenia Menasze i zaprowadził do Chalach, Chaboru i Hara, nad rzekę Gozanu; gdzie są aż do tego dnia.

Rozdział 6

1. Synowie Lewiego to: Gerszon, Kehath i Merari. **2.** Zaś synowie Kehatha to: Amram, Ic'har, Hebron i Uziel. **3.** A synowie Amrama to: Ahron i Mojżesz oraz córka Mirjam. Zaś synowie Ahrona to: Nadab, Abihu, Elazar i Ithamar. **4.** A Elazar spłodził Pinchasa, zaś Pinchas spłodził Abiszua. **5.** Abiszua spłodził Bukki, a Bukki spłodził Uzzi'ego. **6.** Zaś Uzzi spłodził Zerachiasza, a Zerachiasz spłodził Merajota. **7.** Merajot spłodził Amariasza, a Amariasz spłodził Achituba. **8.** Zaś Achitub spłodził Cadoka, a Cadok spłodził Achimaaca. **9.** Zaś Achimaac spłodził Azarię, a Azaria spłodził Jochanana. **10.** Zaś Jochanan spłodził Azarię; tego, co był kapłanem w Domu, który Salomon zbudował w Jeruzalaim. **11.** Azaria spłodził też Amariasza, a Amariasz spłodził Achituba. **12.** Zaś Achitub spłodził Cadoka, a Cadok spłodził Szalluma. **13.** Szallum spłodził Chilkię, a Chilkia spłodził Azarię. **14.** Zaś Azaria spłodził Serajasza, a Serajasz spłodził Jehocedeka. **15.** Lecz Jehocedek odszedł, kiedy WIEKUISTY, przez Nabukadnecara, zaprowadził w niewolę Judę oraz Jeruzalaim. **16.** Zaś synami Lewiego byli: Gerszon, Kehat i Merari. **17.** A te są imiona synów Gerszona: Libny i Szymei. **18.** Zaś synowie Kehata to: Amram, Ic'har, Hebron i Uziel. **19.** Natomiast synowie Merariego to: Machli i Muszy. Takie są domy Lewitów według ich przodków. **20.** Gerszonici: Jego syn Libny, jego syn Jachat, jego syn Zimma, **21.** jego syn Joach, jego syn Iddo, jego syn Zerach i jego syn Jeatraj. **22.** Synowie Kehata: Jego syn Aminadab, jego syn Korach, jego

syn Assy, **23.** jego syn Elkana, jego syn Ebisaf, jego syn Assy, **24.** jego syn Tachath, jego syn Uriel i jego syn Saul. **25.** Zaś synowie Elkana to: Amasaj, Achimot, **26.** Elkana. Zaś synowie Elkany to: Jego syn Cuf, jego syn Nachath, **27.** jego syn Eliab, jego syn Jerocham i jego syn Elkana. **28.** A synowie Samulela to: Pierworodny Waszni i Abija. **29.** Zaś potomkami Merarego byli: Machli, jego syn Libni, jego syn Szymejs, jego syn Uza, **30.** jego syn Szamua, jego syn Chaggiasz, jego syn Asajasz; **31.** nadto ci, których Dawid wyznaczył do śpiewania w domu WIEKUISTEGO, kiedy postawiono tam Skrzynię. **32.** Więc służyli śpiewając przed Przybytkiem Namiotu Zgromadzenia, aż Salomon zbudował Dom WIEKUISTEGO w Jeruzalaim, gdzie stali na swej służbie, według swojego porządku. **33.** Ci, którzy stali oraz ich synowie z synów Kehata, to: Śpiewak Heman, syn Joela, syna Samuela, **34.** syna Elkany, syna Jerochama, syna Eliela, syna Toacha, **35.** syna Cufa, syna Elkany, syna Machata, syna Amasaja, **36.** syna Elkany, syna Joela, syna Azarii, syna Sofonjasza, **37.** syna Tachatha, syna Assyra, syna Ebjasafa, **38.** syna Koracha, syna Ic'hara, syna Kehata, syna Lewiego, syna Israela. **39.** Zaś jego brat Asaf, który stał po jego prawicy, to: Asaf, syn Berekiasza, syna Szamei, **40.** syna Michaela, syna Baasejasza, syna Malkijjasza, **41.** syna Etni, syna Zeracha, syna Adai, **42.** syna Ethana, syna Zimmy, **43.** syna Szymeja, syna Jachata, syna Gerszona, syna Lewiego. **44.** Natomiast synowie Merarego oraz ich bracia stawali po lewej stronie: Ethan, syn Kisz, syna Abdi'ego, syna Malluka, **45.** syna Chaszabiasza, syna Amacjasza, syna Chilkijsza, **46.** syna Amsi'ego, syna Bani'ego, syna Szemara, **47.** syna Machli, syna Muszy'ego, syna Merarego, syna Lewiego. **48.** A ich bracia, Lewici, zostali postawieni do wszelkiej posługi w Przybytku Domu Boga. **49.** Zaś Ahron i jego synowie palili całopalenia na ofiarnicy oraz na ołtarzu kadzenia przy każdej posłudze oddzielenia świętości i oczyszczaniu całości Israela – jak rozkazał Mojżesz, sługa Boga. **50.** A ci są synami Ahrona: Jego syn Elazar, jego syn Pinchas, **51.** jego syn Abiszua, jego syn Bukki, jego syn Uzzi, jego syn Zacharjasz, **52.** jego syn Merajot, jego syn Amariasz, jego syn Achitub, **53.** jego syn Cadok i jego syn Achimaac. **54.** A takie są miejsca pobytu synów Ahrona, według ich obozów, w ich granicy, według rodu Kehatytów; bo taki był ich los. **55.** Dali im Hebron w ziemi judzkiej oraz przedmieścia wokoło. **56.** Lecz pole miejskie oraz wieś dali Kalebowi, synowi Jefunny. **57.** Natomiast synom Ahrona dali z miast ucieczki: Hebron, Libnę oraz jej przedmieścia, Jattyr, Esztemo z jego przedmieściami, **58.** Hilen z jego przedmieściami, Debir oraz jego przedmieścia, **59.** Aszan oraz jego przedmieścia i Beth Szemesz oraz jego przedmieścia. **60.** A z pokolenia Binjamina: Gebę oraz jej przedmieścia, Alamet oraz jego przedmieścia i Anatot oraz jego przedmieścia. Wszystkie ich miasta, to trzynaście miast według ich rodów. **61.** Zaś synom Kehata, pozostałym z rodu tego pokolenia, w połowie pokolenia Menasesa, losem dostało się dziesięć miast. **62.** Natomiast synom Gerszona, według ich rodów, dostało się w Baszanie w pokoleniu Issachara, w pokoleniu Aszera, w pokoleniu Naftalego i w pokoleniu Menaszy – trzynaście miast. **63.** A synom Merarego, według ich rodów, losem dostało się dwanaście miast w pokoleniu Reubena, w pokoleniu Gada i w pokoleniu Zebuluna. **64.** Synowie Israela dali Lewitom miasta i ich przedmieścia; **65.** dali je losem w pokoleniu synów Judy, w pokoleniu synów

Symeona i w pokoleniu synów Binjamina; te miasta, które nazwali swoimi imionami. **66.** A tym z rodu synów Kehata (których miasta oraz granice były w pokoleniu Efraima), **67.** tym dali z miast ucieczki: Szechem oraz jego przedmieścia na górze Efraim, Gezer wraz z jego przedmieściami, **68.** Jokmeam i jego przedmieścia, Beth Choron i jego przedmieścia, **69.** Ajalon i jego przedmieścia oraz Gath Rimmon i jego przedmieścia. **70.** Zaś w połowie pokolenia Menaszy: Aner i jego przedmieścia oraz Bileam i jego przedmieścia. To dali pozostałym rodom synów Kehata. **71.** Także synom Gerszona dali z rodu połowy pokolenia Menaszy: Golan w Baszanie, wraz z jego przedmieściami, i Asztaroth, wraz z jego przedmieściami. **72.** A w pokoleniu Issachara – Kadesz wraz z jego przedmieściami, Daberath wraz z jego przedmieściami, **73.** Ramoth i jego przedmieścia, oraz Anem i jego przedmieścia. **74.** Zaś w pokoleniu Aszera – Maszal i jego przedmieścia, Abdon i jego przedmieścia, **75.** Hukkuk i jego przedmieścia i Rechob oraz jego przedmieścia. **76.** A w pokoleniu Naftalego – Kadesz w Galil, wraz z jego przedmieściami, Hammon wraz z jego przedmieściami i Kirjathaim wraz z jego przedmieściami. **77.** Pozostałym synom Merarego, dano z pokolenia Zebuluna – Rimmon wraz z jego przedmieściami oraz Tabor wraz z jego przedmieściami. **78.** Zaś za Jardenem, przy Jerychu, na wschód od Jardenu, dano w pokoleniu Reubena: Becer na puszczy, wraz z jego przedmieściami, Jahcę wraz z przedmieściami, **79.** Kedemoth i jego przedmieścia oraz Mafaath i jego przedmieścia. **80.** Zaś w pokoleniu Gada – Ramoth w Gileat, wraz z jego przedmieściami, Machnaim wraz z jego przedmieściami, **81.** Cheszbon wraz z jego przedmieściami i Jaezer wraz z przyległymi przedmieściami.

Rozdział 7

1. Natomiast czterej synowie Issachara to: Thola, Fuwa, Jaszub i Szymron. **2.** A synowie Tholego to: Uzzi, Refajasz, Jeriel, Jachmaj, Jibsam i Samuel; ci byli książętami według domów swych ojców, co poszli z Tholem; wielcy mężowie według swych rodów. Ich zastęp liczył za dni Dawida dwadzieścia dwa tysiące sześćset. **3.** Zaś synowie Uzziiego to: Jizrachiasz oraz potomkowie Jizrachiasza: Michaja, Obadjasz, Joel i Jiszszijasz; razem pięciu książąt. **4.** A z nimi, w ich rodach, według domów ich ojców, zastęp walecznych mężów w liczbie trzydzieści sześć tysięcy. Wtedy mieli wiele żon i synów. **5.** Zaś ich braci, wszystkich policzonych wielkich mężów, według całości rodów Issachara, było osiemdziesiąt siedem tysięcy. **6.** Zaś trzech synowie Binjamina to: Bela, Becher, Jediael, trzech. **7.** A synami Bela byli: Ecbon, Uzzy, Uzyel, Jerimot i Iri – pięciu książąt ojcowskich domów, wielkich mężów; i naliczono dwadzieścia dwa tysiące trzydzieści cztery osoby. **8.** Natomiast synami Bechera byli: Zemira, Joasz, Eliezer, Elioenaj, Omri, Jerimot, Abija, Anatot i Alamet to wszyscy synowie Bechera. **9.** To książęta domów ich ojców, według ich rodów, wielcy mężowie; a naliczono ich dwadzieścia tysięcy dwieście. **10.** Zaś potomkami Jediaela byli: Bilhan; zaś synowie Bilhana to: Jeusza, Benjamin, Ehud, Kenaana, Zetan, Tarszysz i Achiszachar. **11.** Tych wszystkich potomków Jediaela, na wojnie chodzących do boju, wielkich mężów, według książąt domów ojcowskich było siedemnaście tysięcy dwustu. **12.** Zaś Szuppim

i Chuppim byli synami Iri'ego, a Chuszym synem Achera. **13.** Natomiast synami Naftalego byli: Jachacjel, Guni, Jecer i Szylllem – synowie Bilhy. **14.** A synami Menaszy: Asriel, którego urodziła jego nałożnica, Aramejka; urodziła też Machira, ojca Gileata. **15.** A Machir wziął za żonę siostrę Szuppima i Chuppima o imieniu Maacha. Zaś imię drugiego syna to Celafchad, lecz Celafchad miał tylko córki. **16.** Maacha, żona Machira, urodziła syna i nazwała jego imię Peresz; a imię jego brata to Szeresz; zaś jego synowie to: Ulam i Rekem. **17.** Natomiast synem Ulama był Bedan. Ci są potomkami Gileata, syna Machira, syna Menaszy. **18.** Zaś jego siostra – Molechet, urodziła: Iszhoda, Abizera i Machla. **19.** A synami Szemida byli: Achian, Szechem, Likchi i Aniam. **20.** Natomiast potomkowie Efraima to: Szuthelach, jego syn Becher, jego syn Thachana, jego syn Eleada, jego syn Tachat, **21.** ego syn Zabab, jego syn Szuthelach, Ezer i Elead. Lecz pobili ich mężowie z Gath, którzy zostali zrodzeni w owej ziemi; gdyż wtargnęli, by pobrać ich dobytki. **22.** Więc Efraim, ich ojciec, płakał wiele dni, aż przyszli jego bracia, by go pocieszyć. **23.** Potem wszedł do swojej żony, która poczęła i urodziła syna, więc nazwał jego imię Berya, dlatego, że urodził się podczas utrapienia jego domu. **24.** Jego córką była Szeera, która wybudowała Beth Choron – niższe i wyższe, i Uzen Szeera. **25.** Zaś jego synem był Refach i Reszef, a jego synem Telah, zaś jego synem Thachan. **26.** Jego synem i Ladan, a jego synem Amihud, zaś jego synem Eliszama; **27.** natomiast jego synem Nun, a jego synem Jezus. **28.** Zaś ich posiadłość i mieszkania to: Betel i jego wsie, na wschodzie słońca Naaran, a na zachodzie słońca Gezer i jego wsie, Szechem i jego wsie, aż do Aza i jego wsi. **29.** A obok miejsc synów Menaszy: Beth Szean i jego wsie, Taanach i jego wsie, Megiddo i jego wsie oraz Dor i jego wsie. W tych miejscach mieszkali synowie Józefa, syna Izraela. **30.** Natomiast synowie Aszera to: Inina, Iszfa, Iszfi, Berya oraz ich siostra Serach. **31.** Zaś synowie Beryi to: Chaber i Malkiel; on jest przodkiem Birzaitów. **32.** A Chaber spłodził Jafleta, Szomera, Chotama, oraz ich siostrę Szuę. **33.** Zaś synowie Jafleta to: Pasak, Bimhal i Aszwat. Ci są synami Jafleta. **34.** A synowie Szemara to: Achi, Rohga, Jachba i Aram. **35.** Zaś synami jego brata Helema byli: Sofach, Jimna, Szelesz i Amal. **36.** Natomiast synami Sofacha: Suach, Charnefer, Szual, Beri, Jimra, **37.** Becer, Hod, Szamma, Szilsza, Ithran i Beera. **38.** Zaś synowie Ithra to: Jefunne, Pispia i Ara. **39.** A synami Ulli: Arach, Channiel i Risja. **40.** Ci wszyscy byli potomkami Aszera, książętami domów swych ojców; wybrani i wielcy mężowie, przedniejsi z książąt, na wojnie policzeni do bitwy. Zaś zastęp tych mężów liczył dwadzieścia sześć tysięcy.

Rozdział 8

1. Zaś Benjamin spłodził Belę, swojego pierworodnego; drugiego – Aszbela, trzeciego – Achracha, **2.** czwartego – Nocha i piątego – Rafa. **3.** Natomiast synami Beli byli: Addar, Gera, Abihud, **4.** Abiszua, Naaman, Achoach, **5.** Gera, Szefufam i Churam. **6.** A ci są synami Echuda; oni są książętami rodów mieszkających w Geba i przeniesionych do Manachath: **7.** Naaman, Achija i Gera; on ich przeniósł, a spłodził: Uzę i Achichuda. **8.** Zaś w krainie Moabu, kiedy odesłał swoje żony, Szacharaim spłodził –

Chuszymę i Baarę. **9.** A Chodesz spłodził ze swą żoną: Jobaba, Sibię, Meszę, Milkoma, **10.** Jeusa, Sakiasza i Mirmę. Oni są jego synami, książętami ojców. **11.** A z Chuszymą spłodził Abituba i Elpaala. **12.** Natomiast synowie Elpaala to: Eber, Miszam i Szemar, który zbudował Onoi, Lod, i jego osady. **13.** Zaś Berya i Szema byli książętami przodków mieszkających w Ajalon; ci wygnali obywateli z Gath. **14.** A Achio, Szaszak, Jerimot, **15.** Zebadiasz, Arad, Eder, **16.** Michael, Jiszpa i Jocha byli synami Beryi. **17.** Zaś Zebadiasz, Meszullama, Chizki, Chaber, **18.** Jiszmeraj, Jizlaia, Jobab – synami Elpaala. **19.** Natomiast Jakim, Zychry, Zabdi, **20.** Elienaj, Silletaj, Eliel, **21.** Adaia, Berajasz, Szimrat, byli synami Szymeja. **22.** A Jiszpan, Eber, Eliel, **23.** Abdon, Zychry, Chanan, **24.** Chanania, Elam, Antotiasz, **25.** Jifdejasz i Penuel byli synami Szaszaka. **26.** Zaś Szamszeraj, Szcharjasz, Atalia, **27.** Jaareszjasz, Eliasz i Zychry – synami Jerochama. **28.** Oni są książętami domów ojcowskich, według swoich pokoleń; ci książęta mieszkali w Jeruzalaim. **29.** A w Gibeonie mieszkał Abi Gibeon, ojciec Gibeończyków, a jego żonie było na imię Maacha. **30.** Natomiast jego pierworodnym synem był Abdon; a po nim Cur, Kisz, Baal, Nadab, **31.** Gedor, Achio i Zeker. **32.** A Miklot spłodził Szimeę; oni także mieszkali naprzeciw swoich braci w Jeruzalaim, wraz ze swoimi braćmi. **33.** Zaś Ner spłodził Kisza, a Kisz spłodził Saula. Zaś Saul spłodził Jonatana, Malkiszuę, Aminadaba i Eszbaala. **34.** Natomiast synem Jonatana był Merib–Baal, a Merib–Baal spłodził Michaję. **35.** Zaś synowie Michaji to: Piton, Melek, Tarea i Achaz. **36.** A Achaz spłodził Jehoadda, zaś Jehoadda spłodził: Alameta, Azmaweta i Zymry'ego; a Zymry spłodził Mosa. **37.** A Mosa spłodził Bineę; jego synem był Rafa, jego synem Eleasa, a jego synem Acel. **38.** Ten Acel miał sześciu synów, a takie są ich imiona: Azrikam, Bokru, Iszmael, Szeariasz, Obadjasz i Chanan; ci wszyscy byli synami Acela. **39.** A synami jego brata Eszeka: Jego pierworodny – Ulam, drugi – Jeusz i trzeci – Elifelet. **40.** Synowie Ulama byli dużymi mężami, mocno ciągnącymi łuk; mieli oni wielu synów i wnuków – stu pięćdziesięciu. Ci wszyscy byli z synów Binjamina.

Rozdział 9

1. Wszyscy Izraelczycy zostali obliczeni; i oto są zapisani w Księgach Królów Izraelskich i Judzkich oraz przeniesieni do Babelu z powodu swego przestępstwa. **2.** Ci, co pierwsi mieszkali w swych posiadłościach, w swoich miastach – Izraelczycy, kapłani, Lewici i Netymejczycy. **3.** Zaś w Jeruzalaim mieszkali ci z synów Judy, z synów Binjamina, oraz z synów Efraima i Menaszy: **4.** Utaj, syn Amihuda, syna Omriego, syna Imrego, syna Bani, z synów Pereca, syna Judy. **5.** Z Szilona: Pierworodny Asajasz oraz jego synowie. **6.** Z synów Zeracha: Jeuel oraz sześciuset dziewięćdziesięciu braci. **7.** Z synów Binjamina: Salun, syn Meszullama, syna Hodawjasza, syna Senuy; **8.** Jibnejasz, syn Jerochama oraz Ela, syn Uzzi'ego, syna Mikri, oraz Meszullam, syn Szefatji, syna Reuela, syna Jibnijasza. **9.** Także ich braci było, według genealogii dziewięćset pięćdziesięciu sześciu; ci wszyscy mężowie byli książętami rodów, według domów swych ojców. **10.** Natomiast z kapłanów: Jedaja, Jehojarib i Jachin; **11.** także Azaria, syn Chilkji, syna Meszullama, syna Cadoka, syna Merajota, syna Achtuba; ci byli przywódcami Domu Boga.

12. Nadto Adaia, syn Jerochama, syna Paszchura, syna Malkijjasza, oraz Masaj, syn Adiela, syna Jachzera, syna Meszullama, syna Meszillemit'iego, syna Immera. **13.** A ich braci, przywódców według domów ich przodków, było tysiąc siedemset sześćdziesięciu silnych mężów, do sprawowania posługi w Domu Boga. **14.** Zaś z Lewitów: Szemaja, syn Chaszszuba, syna Azrikama, syna Chaszabiasza, z synów Merari'ego. **15.** I Bakbakkar, Cheresz, Galal oraz Matanjasz, syn Michy, syna Zychrego, syna Asafa. **16.** Także Obadjasz, syn Szemaji, syna Galala, syna Jedutuna, oraz Berekiasz, syn Asy, syna Elkana, który mieszkał we wsiach Netofy. **17.** I odźwierni: Szallum, Akkub, Talmon i Achiman oraz ich bracia; zaś Szallum był przywódcą. **18.** Ten, który aż dotąd stawał w bramie królewskiej na wschodzie słońca. Ci byli odźwiernymi według zastępów synów Lewiego. **19.** A Sallum, syn Korego, syna Ebiasafa, syna Koracha, i jego bracia z domu ojca, Korachici, byli stróżami progów namiotu przy sprawowaniu posługi; a ich ojcowie byli stróżami wejścia na terenie obozu WIEKUISTEGO. **20.** Zaś przełożonym nad nimi był Pinchas, syn Elazara, i był z nim WIEKUISTY. **21.** A Zacharjasz, syn Meszelemiasza, był odźwiernym drzwi u Namiotu Zgromadzenia. **22.** Ci wszyscy zostali wybrani za odźwiernych do drzwi dwieście dwanaście osób: zostali oni policzeni w swoich wsiach, które wyznaczył Dawid oraz widzący Samuel, z powodu ich wierności, **23.** aby oni i ich synowie stali w drzwiach Domu WIEKUISTEGO, na straży Domu Namiotu. **24.** Zatem odźwierni byli po czterech stronach na wschodzie, na zachodzie, na północy i na południu. **25.** Zaś ich bracia mieszkali w swoich wsiach, przychodząc każdego siódmego dnia, i od czasu do czasu z nimi się zmieniając. **26.** Gdyż ci czterej solidni odźwierni byli przedniejszymi z Lewitów, i byli przełożonymi nad gmachami i nad skarbami Domu Boga. **27.** A nocowali wokół domu Boga, gdyż do nich należała jego straż; i oni go w każdy poranek otwierali. **28.** Z nich też byli ustanowieni nad naczyniami do posługiwania; więc wnosili je według liczby i według liczby je wynosili. **29.** Z nich także byli ustanowieni nad narzędziami oraz nad wszystkimi sprzętami Świątyni; nad pszeną mąką, winem, oliwą, kadzidłem i nad wonnymi przyprawami. **30.** Natomiast niektórzy z synów kapłańskich sporządzali maści z wonnych składników. **31.** Zaś Mattitiasz, także z Lewitów, pierworodny Szalluma, Korachity, był przełożonym nad wytworami z rondli. **32.** A z synów Kehatha, z ich braci, niektórzy byli dla chlebów wystawnych, aby je przygotować na każdy szabat. **33.** Z tych byli też śpiewacy; przedniejsi z domów ojcowskich pomiędzy Lewitami, wolni od innych prac, którzy mieszkali w celach; bowiem dniem i nocą służyli swoim zajęciem. **34.** Ci przedniejsi z domów ojcowskich pomiędzy Lewitami, przedniejsi ze swych potomków; oni mieszkali w Jeruzalaim. **35.** A w Gibeonie mieszkali: Ojciec Gibeończyków Jejel, zaś imię jego żony to Maacha. **36.** Jego pierworodny syn to Abdon, po nim Cur, Kisz, Baal, Ner, Nadab, **37.** Gedor, Achio, Zacharjasz i Miklot. **38.** A Miklot spłodził Szimeama; ci także mieszkali z braćmi w Jeruzalaim, naprzeciw swoich braci. **39.** Zaś Ner spłodził Kisz, Kisz spłodził Saula, a Saul spłodził Jonatana, Malkiszua, Abidanaba i Eszbaala. **40.** A synem Jonatana był Merib–Baal; zaś Merib–Baal spłodził Michaję. **41.** A synowie Michaji to: Piton, Melek, Tachrea i Achaz. **42.** A Achaz spłodził Jaara; a Jaara spłodził Alemeta, Azmaweta i Zymrego; a Zymry

spłodził Mosa. **43.** A Mosa spłodził Binea; zaś jego synem był Refajasz, jego synem Eleasa, jego synem Acel. **44.** Zaś Acel miał sześciu synów; a te są ich imiona: Azrikam, Bokru, Iszmael, Szearjasz, Obadjasz i Chanan. Ci są synami Acela.

Rozdział 10

1. A kiedy Pelisztini walczyli z Israelem, mężowie israelscy uciekli przed Pelisztynami i polegli, będąc porażeni na górze Gilboa. **2.** Zaś Pelisztini gonili Saula i jego synów, i Pelisztini zabili synów Saula: Jonatana, Abinadaba i Malkiszuę. **3.** A gdy się wzmogła bitwa przeciw Saulowi, trafili na niego strzelcy i z łuku został zraniony przez strzelców. **4.** Więc Saul powiedział do swego sługi, który nosił jego broń: Dobądź twojego miecza, i mnie nim przebij, by przypadkiem nie przyszli ci nieobrzezańcy oraz się ze mnie nie śmiali. Ale sługa, co nosił jego broń nie chciał; gdyż bardzo się bał. Zatem Saul porwał miecz i padł na niego. **5.** A ten, co nosił jego broń, widząc, że Saul umarł, sam także padł na miecz i umarł. **6.** Tak umarł Saul oraz trzech jego synowie, więc razem z nim zginął cały jego dom. **7.** A kiedy wszyscy mężowie israelscy, którzy mieszkali w dolinie, zobaczyli, że Israelczycy uciekli i że zmarł Saul oraz jego synowie, opuścili swe miasta i także uciekli. Zatem przyszli Pelisztini i w nich mieszkali. **8.** A gdy nazajutrz przyszli Pelisztini, aby brać łupy z pobitych, znaleźli Saula oraz jego synów, leżących na górze Gilboa. **9.** Więc go złupili, wzięli jego głowę i jego zbroję, oraz posłali wokół, po ziemi pelisztyńskiej, by zostało to ogłoszone przed ich bożkami oraz przed ludem. **10.** I położyli jego zbroję w domu swojego boga, a jego głowę zawiesili w domu Dagona. **11.** Zatem gdy ogół z Jabesz Gilead usłyszał wszystko, co Pelisztini uczynili Saulowi, **12.** powstali wszyscy mocni mężowie, wzięli ciało Saula i ciała jego synów oraz przynieśli je do Jabes. I pogrzebali ich kości pod dębem w Jabes, po czym pościli przez siedem dni. **13.** Więc Saul umarł z powodu swego przestępstwa, którym wystąpił przeciwko WIEKUITEMU, i przeciwko słowu WIEKUISTEGO, którego nie przestrzegął; a pytając, radził się wieszczego ducha. **14.** A że się nie radził WIEKUISTEGO zabił go, a królestwo przeniósł na Dawida, syna Iszaja.

Rozdział 11

1. Zatem w Hebronie, przy Dawidzie, zebrał się cały Israel, mówiąc: Oto my jesteśmy twoją kością i twoim ciałem! **2.** Jak i przedtem, kiedy Saul był jeszcze królem, ty także wyprowadzałeś i wprowadzałeś Israela. Bo WIEKUISTY, twój Bóg, ci powiedział: Ty będziesz pasł mój lud israelski i ty będziesz wodzem nad moim israelskim ludem. **3.** Dlatego wszyscy starsi Israela przyszli do króla, do Hebronu, i w Hebronie Dawid zawarł z nimi umowę przed WIEKUISTEM; nadto pomazali Dawida na króla nad Israelem, według słowa WIEKUISTEGO, które powiedział przez Samuela. **4.** Zatem Dawid jechał z całym Israelem do Jeruzalaim tego Jebus, gdzie obywatelami ziemi byli Jebusyci. **5.** Ale obywatele Jebusu powiedzieli do Dawida: Tutaj nie wejdiesz. Lecz Dawid zdobył twierdzę Cyonu, która stała się miastem Dawida. **6.** I Dawid powiedział: Ktokolwiek pierwszy porazi Jebusytę, ten będzie księciem

i dowódcą. Dlatego najpierw wyciągnął Joab, syn Ceruji, zatem został dowódcą. **7.** A Dawid mieszkał w owej twierdzy; dlatego nazwano ją miastem Dawida. **8.** Także wokoło zbudował miasto, od twierdzy na wszystkie strony; a Joab zbudował resztę miasta. **9.** Zaś Dawid im dalej, tym więcej rósł; bowiem był z nim WIEKUISTY Zastępów. **10.** A ci są najprzedniejszymi rycerzami, których miał Dawid, którzy mężnie się z nim starali wraz z całym Israelem o jego królestwo, by go uczynić królem nad Israelem według słowa WIEKUISTEGO. **11.** Taki jest poczet rycerzy, których miał Dawid: Jaszobeam, syn Chakmoniego, przedniejszy pomiędzy trzydziestoma; on podniósł swój oszczep na trzystu i każdym uderzeniem ich zabijał. **12.** Po nim Elazar, syn Dodoa, Achoachańczyk; on był pomiędzy trzema mocarzami. **13.** Ten był z Dawidem w Pas Dammim, gdzie Pelisztini zebrali się do bitwy. Ta część pola była pełna jęczmienia, zaś lud uciekł przed Pelisztynami. **14.** Więc stanęli pośród owego pola oraz je obronili, porażając Pelisztynów; gdyż WIEKUISTY uratował lud wielkim wybawieniem. **15.** Także trzech z trzydziestu przedniejszych weszło na skałę do Dawida, do jaskini Adulam, gdyż wojsko Pelisztynów leżało obozem w dolinie Rafaim. **16.** Bowiem Dawid mieszkał wówczas w twierdzy, a stanowisko Pelisztynów było wówczas w Betlechem. **17.** Zaś Dawid pragnął, mówiąc: Oby mi się ktoś dał napić wody z studni betlechemskiej, która jest przy bramie! **18.** Dlatego ci trzech się przebili przez wojsko Pelisztynów, naczerpali wody z studni betlechemskiej, która jest przy bramie, wzięli oraz przynieśli do Dawida. Lecz Dawid nie chciał jej pić, ale wylał ją na ofiarę WIEKUISTEMU. **19.** I powiedział: Nie daj mi, mój Boże, bym to uczynił! Czy mógłbym pić krew tych mężów, ich dusze? Bowiem ze swoim życiem ją przynieśli; więc nie chciał jej pić. To uczynili owi trzech mocarze. **20.** A Abiszaj, brat Joaba, był głową owych trzech; ten podniósł swoją włócznię na trzystu, których zabił; więc zaskarbił sobie sławę między owymi trzema. **21.** Z tych trzech był sławniejszy nad dwóch i był im przewodzącym; jednak nie wszedł w skład owych pierwszych trzech. **22.** Także Benajahu, syn Jehojady, syn silnego męża, wielkich spraw, z Kabseel, ten zabił dwóch moabskich mocarzy; on też zszedł, kiedy był śnieg i zabił lwa w środku jamy. **23.** Ten nadto zabił męża, Micraimczyka, człowieka o wzroście pięć łokci. Micraimczyk miał w ręce oszczep, jak wał tkacki; jednak przyszedł do niego z kijem, wydarł oszczep z ręki Micraimczyka i zabił go jego oszczepem. **24.** To uczynił Benajahu, syn Jehojady, który też został sławnym z owymi trzema mocarzami. **25.** Lecz choć był sławnym między owymi trzydziestoma, jednak nie wszedł w skład owych trzech. Dawid ustanowił go nad swoją przyboczną strażą. **26.** Zaś mocni w wojsku to: Asahel, brat Joaba; Elhanan, syn Dodo z Betlechem; **27.** Szamot Haroryta, Chelec Pelonita; **28.** Ira, syn Ikesza, Tekoita; Abiezer Anatotczyk; **29.** Szybchaj, Chuszatyda; Ilaj, Achoachańczyk; **30.** Maharai, Netofczyk; Cheled, syn Baany, Netofczyk; **31.** Ittaj, syn Rybaja z Gibeaa, należącego do synów Binjamina; Benajahu, Piretończyk; **32.** Churaj znad potoku Gaasz; Abi, Arbatończyk; **33.** Azmawet, Bacharumita i Eljachba, Szaalbończyk. **34.** Potomkowie Haszema Gizonity: Jonatan, syn Szagi, Hararejczyk; **35.** Achira, syn Sakara, Hararyta; Elifal, syn Ura; **36.** Chefer Mekeratyta; Achija Pelonita; **37.** Checrai Karmelita; Naaraj, syn Ezbaja; **38.** Joel, brat Natana; Mibchar,

syn Hagryty. **39.** Celek, Ammonita; Nacharai, Beerotczyk, który nosił broń Joaba, syna Ceruji; **40.** Ira, Irejczyk; Gareb Irejczyk; **41.** Uryja Chittejczyk; Zabab, syn Achlaja. **42.** Adina, syn Sziza, Rubenita, przywódca Rubenitów, a z nim trzydziestu mężów. **43.** Chanan, syn Maachy i Jozafat Mitnita. **44.** Uzjasz Aszteratyta; Szama i Jejel, synowie Chotama Aroeryty. **45.** Jediael, syn Szimriego, i jego brat Jocha, Tisyta. **46.** Eliel Machawita; Jeribaj i Joszawiasz, synowie Elnaama oraz Jitma Moabita. **47.** Nadto Eliel, Obed, Jaasjel i Mesobajasz.

Rozdział 12

1. Ci przyszli do Dawida w Cyklag, gdy jeszcze krył się przed Saulem, synem Kisza; gdyż oni, pomiędzy mocarzami, przychodzili z pomocą w bitwie. **2.** Byli zaopatrzeni w łuk, więc prawą i lewą ręką rzucali kamieniami oraz strzelali z łuku, a pochodzili z braci Saula, z Benjamina: **3.** Przywódca Achiezer i Joaz, synowie Szemai Gibeatyty oraz Jezjel i Pelet, synowie Azmaweta, nadto Beraka i Jehu Anatotczyk; **4.** Jiszmajasz, Gibeonita, mężny pomiędzy trzydziestoma i będący przełożonym nad trzydziestoma; nadto Jeremjasz, Jachazjel, Jochanan i Jozabad Gederatyta; **5.** Eleuzaj, Jerimot, Bealiasz, Szemarjasz i Szeftaja Charufita; **6.** Elkana, Jiszszijas, Azarel, Joezer, Jaszobeam Korachita; **7.** i Joela oraz Zebadjasz, synowie Jerochama z Gedor. **8.** A z pokolenia Gada zbiegli na puszcze, do Dawida, na miejsce obronne, wielcy mężowie, mężowie sposobni do boju, noszący tarczę i włócznię, których twarze były jak lwie oblicza, a byli szybcy jak sarny po górach. **9.** Abiezryda przywódca, Obadjasz drugi, Eliab trzeci, **10.** Mismanna czwarty, Jeremjasz piąty, **11.** Attaj szósty, Eliel siódmy, **12.** Jochanan ósmy, Elzebad dziewiąty, **13.** Jeremjasz – dziesiąty i Makbannaj jedenasty. **14.** Ci byli z synów Gada, dowódcy wojska, jeden mniejszy niż mały, a większy od tysiąca. **15.** To ci, którzy pierwszego miesiąca przeszli Jarden, gdy wylał on ze wszystkich swych brzegów; oraz wygnali wszystkich z dolin, na wschód oraz na zachód. **16.** Do Dawida, do miejsca obronnego przyszli także inni z synów Benjamina i z Judy. **17.** Więc Dawid wyszedł naprzeciwko i odpowiadając, rzekł im: Jeśli przysłiście do mnie w pokoju, by mnie ratować, moje serce złączy się z wami; ale jeśli przysłiście, by mnie wydać moim nieprzyjaciołom choć nie ma we mnie nieprawości niech to zobaczy Bóg naszych ojców, i niechaj decyduje. **18.** Wtedy Duch przyoblekł się Amasjaszem, przedniejszym pomiędzy dowódcami, więc powiedział: Twój jesteście, o Dawidzie! Z tobą, synu Iszaja! Pokój, pokój tobie i pokój dla twoich pomocników; gdyż ci pomaga twój Bóg. Zatem Dawid ich przyjął i powierzył im dowództwo wojska. **19.** Zaś kiedy ciągnął z Pelisztnymi na wojnę przeciwko Saulowi, rzucili się do Dawida z pokolenia Menaszy – gdyż oni im nie pomogli. Bo pelisztyńscy książęta, po naradzie, odesłali go, mówiąc: Z naszymi głowami odejdzie do swego pana, Saula. **20.** Lecz kiedy szedł do Cyklagu, z Manaszy uciekli do niego: Adna, Jozabad, Jediael, Michaja, Jozabad, Elihu i Silletaj, oraz dowódcy nad tysiącami w pokoleniu Manaszy. **21.** To oni, oprócz Dawida, udzielili wsparcia razem z zastępami; bo wszyscy byli mężni i dlatego stali się dowódcami w jego wojsku. **22.** Wręcz w każdy dzień przychodzili do Dawida w celu pomocy, aż wojsko stało się wielkie jak wojsko Boga. **23.** A taka

jest liczba przedniejszych, gotowych do boju, którzy w Hebronie przybyli do Dawida, by na niego przenieść królestwo Saula, według słowa WIEKUISTEGO. **24.** Z synów Judy, noszących tarczę i włócznię sześć tysięcy ośmiuset gotowych do boju. **25.** Z synów Szymeona, mężnych w boju siedem tysięcy sto. **26.** Z synów Lewiego cztery tysiące sześćset. **27.** Także Jehojada, przedniejszy z synów Ahrona, a z nim trzy tysiące siedmiuset. **28.** Nadto młodzieniec Cadok, mężny rycerz, i z domu jego ojca dwudziestu dwóch przywódców. **29.** A z synów Binjamina, braci Saula trzy tysiące; gdyż jeszcze wielka ich część pilnowała ochrony domu Saula. **30.** A z synów Efraima dwadzieścia tysięcy osiemset mężnych ludzi, mężów sławnych w domach ich ojców. **31.** Zaś z połowy pokolenia Manaszy osiemnaście tysięcy tych, co byli wyznaczeni z imion, aby przyszli i Dawida ustanowili królem. **32.** A z synów Issachara, co umieli rozeznawać czasy; tak, że wiedzieli, co ma czynić Israel – dwustu przywódców; zaś wszyscy ich bracia byli w ich radzie. **33.** Natomiast z pokolenia Zebuluna, tych, co wychodzili na wojnę, z determinacją w sercu, gotowych do boju każdym wojennym orężem pięćdziesiąt tysięcy. **34.** Zaś z pokolenia Naftalego – tysiąc przywódców, a z nimi, z tarczami i włóczniami, trzydzieści siedem tysięcy. **35.** Z pokolenia Dana dwadzieścia osiem tysięcy sześciuset gotowych do boju. **36.** A z pokolenia Aszera tych, którzy wychodzili na wojnę i umieli się przyszykować do bitwy czterdzieści tysięcy. **37.** Natomiast zza Jardenu, z Reubena, Gada i połowy pokolenia Manaszy sto dwadzieścia tysięcy, z całym zastępem wojennego sprzętu. **38.** Ci wszyscy waleczni mężowie, sprawni do bitwy, ze spokojnym sercem przyszli do Hebronu, by uczynić Dawida królem nad całym Israelem. Nadto i wszyscy inni z Israela byli jednego serca, aby ustanowić Dawida królem. **39.** I byli tam, z Dawidem, trzy dni, jedząc i pijąc; bo bracia im nagotowali. **40.** Także i ci, co byli blisko nich, aż do Issachara, Zebuluna i Naftalego, przynosili na osłach chleby; zaś na wielbłądach, mułach i bykach potrawy, mąki, figi, rodzynki, wino i oliwę, a nadto wielką obfitość bydła i owiec; bo była radość w Israelu.

Rozdział 13

1. A Dawid naradzał się z dowódcami nad tysiącami, z setnikami i ze wszystkimi przełożonymi. **2.** Dawid też mówił do całego israelskiego zgromadzenia: Jeśli wam się podoba to, co jest od WIEKUISTEGO, naszego Boga, roześlijmy wszędzie, do naszych pozostałych braci, we wszystkich krainach israelskich; nadto do kapłanów oraz Lewitów w miastach i ich przedmieściach, aby się do nas zgromadzili. **3.** I byśmy zawrócili do nas Skrzynię naszego Boga; bowiem nie pożądalibyśmy jej za dni Saula. **4.** A całe zgromadzenie powiedziało, by tak się stało; gdyż ta rzecz podobała się całemu ludowi. **5.** Więc Dawid zebrał całego Israela, od Szychoru–Micraimu aż do miejsca, gdzie się chodzi do Chamath, aby przyprowadzili Skrzynię Boga z Kirjath Jearym. **6.** Zatem Dawid i cały Israel przyszedł do Baala w Kirjath Jearym, które jest w Judzie, by stamtąd przyprowadzić Skrzynię WIEKUISTEGO, Boga przebywającego nad cherubami, gdzie bywa wzywane Jego Imię. **7.** Potem, z domu Abinadaba, wywieźli na nowym wozie Skrzynię Boga, a wóz prowadzili Uza i Achjo. **8.** Natomiast Dawid i cały Israel igrali

przed Bogiem, z całej mocy intonując pieśni na harfach, cytrach, bębnach, cymbałach i trąbach. **9.** A kiedy przyszli na klepisko Kidon, Uza sięgnął swą ręką, aby uchwycić Skrzynię; bo byki by spowodowały jej zrzucenie. **10.** Więc WIEKUISTY bardzo się rozgniewał na Uzę i go zabił; dlatego, że sięgnął swą ręką ku Skrzyni; zatem tam umarł przed Bogiem. **11.** Zaś Dawid się rozgniewał, że WIEKUISTY zrobił ten wyłom w Uzie; i dlatego nazwał to miejsce Peres Uza, aż do tego dnia. **12.** Tego czasu Dawid przeraził się Bogiem i powiedział: Jak wprowadzić do siebie Skrzynię Boga? **13.** Dlatego Dawid nie wprowadził Skrzyni do siebie, do miasta Dawida; ale ją wprowadził do domu Obed Edoma, Gatyty. **14.** I Skrzynia Boga została przez trzy miesiące pomiędzy domownikami Obed Edoma, w jego domu. A WIEKUISTY błogosławił domowi Obed Edoma i wszystkiemu, co miał.

Rozdział 14

1. Potem król Coru – Chiram, posłał do Dawida posłów, wraz z cedrowymi drzewami, murarzami oraz cieślami, aby mu zbudowali dom. **2.** Więc Dawid poznał, że WIEKUISTY go utwierdził królem nad Izraelem, i że w górze wywyższył jego królestwo dla Swojego izraelskiego ludu. **3.** Dawid pojął też więcej żon w Jeruzalaim oraz Dawid spłodził więcej synów i córek. **4.** A takie są imiona tych, co mu się urodzili w Jeruzalaim: Szamua, Szobab, Natan i Salomon; **5.** Ibchar, Eliszua i Elifelet, **6.** Nogah, Nefeg i Jafija, **7.** Eliszama, Beeljada oraz Elifeled. **8.** A kiedy Pelisztini usłyszeli, że Dawid został pomazany za króla nad całym Izraelem wszyscy Pelisztini wyciągnęli, aby szukać Dawida. Kiedy to Dawid usłyszał, wyszedł przeciwko nim. **9.** Bo Pelisztini przyciągnęli i rozłożyli się w dolinie Rafaim. **10.** Więc Dawid radził się Boga, mówiąc: Mam iść przeciw Pelisztynom? Oddasz ich w moje ręce? A WIEKUISTY mu odpowiedział: Idź, oddam ich w twoje ręce. **11.** Więc kiedy przyciągnęli do Baal Peracym, Dawid ich tam poraził oraz Dawid powiedział: Bóg rozerwał moich nieprzyjaciół przez moją rękę, tak, jak się rozrywają wody; i dlatego nazwano imię tego miejsca Baal Peracym. **12.** Także zostawili tam swoich bogów; zatem Dawid rozkazał, aby spalono ich ogniem. **13.** Lecz Pelisztini znowu się zebrali i rozłożyli w dolinie. **14.** A Dawid znowu się radził Boga. Zaś Bóg mu odpowiedział: Nie ciągnij za nimi, ale się od nich odwróć, i zaatakuj ich naprzeciwko drzew balsamowych. **15.** A gdy usłyszysz szum Tego, co idzie po wierzchołkach drzew balsamowych, wtedy wyjdiesz do bitwy; bowiem Bóg wyszedł przed tobą, by porazić wojska Pelisztynów. **16.** Więc Dawid uczynił tak, jak mu był rozkazał Bóg; i porazili wojska Pelisztynów od Gibeon aż do Gezer. **17.** Zatem po wszystkich ziemiach rozślawiło się imię Dawida i WIEKUISTY sprawił, że z tego powodu był postrachem wszystkich narodów.

Rozdział 15

1. A gdy Dawid pobudował domy w swym mieście przygotował miejsce dla Skrzyni Boga oraz rozbił jej namiot. **2.** Wtedy Dawid powiedział: Skrzyni Boga nie poniosą tylko Lewici. Mimo, że ich wybrał WIEKUISTY, aby nosili Skrzynię Boga oraz służyli mu na wieki. **3.** Dlatego Dawid zebrał do

Jeruzalaim całego Izraela, aby przeniósł Skrzynię WIEKUISTEGO na miejsce, które jej przygotował. **4.** I Dawid zgromadził synów Ahrona oraz Lewitów. **5.** Z synów Kehatha: przedniego Urjela i stu dwudziestu jego braci. **6.** Z synów Merariego: przedniego Asajasza i dwustu dwudziestu jego braci. **7.** Z synów Gerszona: przedniego Joela i stu trzydziestu jego braci. **8.** Z synów Elicafana: przedniego Szemaję i dwustu jego braci. **9.** Z synów Hebrona: przedniego Eliela i osiemdziesięciu jego braci. **10.** Z synów Uzyela: przedniego Aminadaba i stu dwunastu jego braci. **11.** I Dawid wezwał Cadoka i Abiatara kapłanów, a także Lewitów: Urjela, Asajasza, Joela, Szemaję, Eljela i Aminadaba; **12.** oraz do nich powiedział: Wy jesteście przednimi z ojców pomiędzy Lewitami; wy się uświęćcie ze swoimi braćmi, byście przynieśli Skrzynię WIEKUISTEGO, Boga Izraela, na miejsce, które jej przygotowałem. **13.** A ponieważ nie zrobiliście tego przedtem, WIEKUISTY, nasz Bóg, uczynił pomiędzy nami rozdarcie, gdyż Go nie szukaliśmy, zgodnie z tym, co jest właściwe. **14.** Więc kapłani oraz Lewici się uświęcili, aby przynieść Skrzynię WIEKUISTEGO, Boga Izraela. **15.** A synowie Lewitów nieśli Skrzynię Boga na swych ramionach; na drążkach, co przy niej były, jak rozkazał Mojżesz według słowa WIEKUISTEGO. **16.** Dawid także powiedział przedniejszym z Lewitów, aby ustanowili ze swych braci śpiewaków z instrumentami muzycznymi z lutniami, cytrami i z cymbałami, by z radością wydawać podniosły głos. **17.** Zatem Lewici ustanowili Hemana, syna Joela; a z jego braci Asafa, syna Berekjasza, zaś z synów Merariego, ich braci – Ethana, syna Kuszajasza, **18.** i z nim, stróżami w drugim rzędzie, jego braci: Zacharjasza, Bena, Jaazjela, Szemiramota, Jechjela, Unni, Eljaba, Benajahu, Masejasza, Mattitjasza, Elifelego, Miknejasza, Obed Edoma i Jejela. **19.** A śpiewacy: Heman, Asaf i Ethan, głośno grali na miedzianych cymbałach. **20.** Zaś Zacharjasz, Jaazjel, Semiramot, Jechjel, Unni, Eljab, Masejasz i Benajahu grali na lutniach w wysokich tonach. **21.** Natomiast Mattitjasz, Elifele, Miknejasz, Obed Edom, Jejel i Azazjasz grali na cytrach w niższych oktawach. **22.** A Kenanjasz przedniejszy z Lewitów, którzy nieśli Skrzynię zarządzał jak nieść, ponieważ posiadał wiedzę. **23.** Zaś Berekjasz i Elkana byli stróżami przy Skrzyni. **24.** Natomiast kapłani: Szebanjasz, Joszafat, Nathanael, Amasaj, Zacharjasz, Benajasz i Eliezer, trąbili w trąby przed Skrzynią Boga. Również Obed Edom i Jechiasz byli stróżami przy skrzyni. **25.** Tak Dawid, starsi Izraela i dowódcy nad tysiącami szli z weselem, by przeprowadzić Skrzynię Przymierza WIEKUISTEGO z domu Obed Edoma. **26.** A kiedy Bóg przyszedł z pomocą Lewitom, niosącym Skrzynię Przymierza WIEKUISTEGO, stało się, że ofiarowali siedem byków i siedem baranów. **27.** Dawid był ubrany w szatę z bisioru, jak również wszyscy Lewici, co nieśli Skrzynię śpiewacy i Kenanjasz – rządca noszących śpiewaków; nadto Dawid miał na sobie lniany efod. **28.** Więc cały Izrael z weselem prowadził Skrzynię Przymierza WIEKUISTEGO; z dźwiękiem kornetu, trąby oraz cymbałów, grając na lutniach i cytrach. **29.** A gdy Skrzynia Przymierza WIEKUISTEGO wchodziła do miasta Dawida, stało się, że Michal, córka Saula, wyglądając przez okno, ujrzała króla Dawida skaczącego i grającego; więc wzgardziła nim w swoim sercu.

Rozdział 16

1. A kiedy wprowadzili Skrzynię Boga i wstawili ją do środka namiotu, który Dawid dla niej rozbił, wtedy przynosili przed Boga całopalenia oraz dziękczynne ofiary. 2. Zaś gdy Dawid dokończył ofiarowanie całopaleń oraz dziękczynnych ofiar, sławił ludowi Imię WIEKUISTEGO. 3. I rozdzielił wszystkim mężom izraelskim, od męża aż do niewiasty, każdemu po bochenku chleba, sztuce mięsa oraz po placku z rodzynkami. 4. Nadto ustanowił przed Skrzynią WIEKUISTEGO sługi z Lewitów, aby wspominali, wyznawali i chwalili WIEKUISTEGO, Boga Izraela. 5. Asaf był pierwszym, a drugimi: Zacharjasz, Jejel, Szemiramot, Jechjel, Mattityjasz, Eljab, Benajahu, Obed Edom i Jechjel; ci grali na instrumentach, lutniach, harfach, a Asaf na cymbałach. 6. Zaś kapłani Benajahu i Jachazjel ustawiczne byli z trąbami przed Skrzynią Bożego Przymierza. 7. Dopiero tego dnia wódz Dawid postanowił, by przez Asafa i jego braci tym psalmem chwalony był WIEKUISTY: 8. Wysławiajcie WIEKUISTEGO, wzywajcie Jego Imienia, pomiędzy narodami opowiadajcie Jego sprawy. 9. Śpiewajcie Mu, grajcie Mu, rozmawiajcie o całej Jego cudowności. 10. Chlubcie się w Jego świętem Imieniu, i niech się rozraduje serce tych, co szukają WIEKUISTEGO. 11. Szukajcie WIEKUISTEGO i Jego mocy; zawsze szukajcie Jego oblicza. 12. Wspominajcie nadzwyczajność Tego, który czynił; Jego znaki i sądy Jego ust. 13. O izraelskie nasienie, Jego słudzy! O synowie Jakóba, Jego wybrani! 14. On, WIEKUISTY, naszym Bogiem; Jego sądy na całej ziemi. 15. Na wieki pamiętajcie Jego przymierze; i słowo, które polecił do tysięcznego pokolenia; 16. którym zajął stanowisko przy Abrahamie oraz na Jego przysięgę Ic'hakowi. 17. Ustanowił to Jakóbowi za Prawo, a Izraelowi za Wieczne Przymierze, 18. mówiąc: Tobie dam ziemię Kanaanu za sznur waszego dziedzictwa. 19. Chociaż była was mała liczba oraz przez krótki czas byliście w niej przychodniami, 20. przechodząc od narodu do narodu i od królestwa do innego ludu 21. nikomu nie pozwolił, aby ich uciskał i z ich powodu karał królów; 22. mówiąc: Nie dotykajcie Moich pomazańców, a Mym prorokom nie czyńcie złego. 23. Cała ziemio śpiewaj WIEKUISTEMU; dzień za dniem opowiadajcie Jego zbawienie. 24. Pomiedzy narodami opowiadajcie Jego chwałę oraz pośrodku wszystkich ludzi niezwykle Jego sprawy. 25. Bo WIEKUISTY – On jest wielki oraz bardzo chwalebny; godzien respektu nad wszystkich bogów. 26. Gdyż bogowie pogan są bezwartościowi; a WIEKUISTY uczynił niebiosa. 27. Przed Nim chwała i cześć, na Jego miejscu moc i wesele. 28. Pokolenia narodów! Przynieście WIEKUISTEMU, przynieście WIEKUISTEMU chwałę i swoją moc. 29. Przynieście WIEKUISTEMU chwałę Jego Imienia; przynieście dary i przychodźcie przed Jego oblicze; w ozdobie świętości kłaniajcie się WIEKUISTEMU. 30. Bój się Jego oblicza cała ziemio, a okrąg ziemi zostanie utwierdzony, aby się nie poruszył. 31. Niech się rozradują niebiosa i niech się rozweseli ziemia; niechaj mówią w narodach: Króluje WIEKUISTY! 32. Niech zaszumi morze i wszystko, co w nim jest; niechaj się rozraduje pole i wszystko, co na nim żyje. 33. Wtedy się rozweselą przed WIEKUISTYM drzewa leśne; bowiem przyszedł osądzić ziemię. 34. Wysławiajcie WIEKUISTEGO; bo jest dobry, bo na wieki trwa Jego miłosierdzie. 35. Mówcie: Zachowaj nas, Boże naszego zbawienia! Zgromadź nas i wyrwij nas

od pogan, abyśmy wielbili Twoje święte Imię i chlubili się w Twojej chwale. **36.** Uwielbiony WIEKUISTY, Bóg Izraela, od wieków aż po wieczność. A cały lud powiedział: Amen, oraz chwalił WIEKUISTEGO. **37.** I tam, przed Skrzynią Przymierza WIEKUISTEGO, Dawid zostawił Asafa i jego braci, by ustawicznie służyli przed Skrzynią, według potrzeby każdego dnia. **38.** Natomiast Obed Edoma i sześćdziesięciu ośmiu jego braci, Obed Edoma mówię, syna Jedutuna oraz Hosę, uczynił odźwiernymi. **39.** A kapłana Cadoka oraz jego braci, kapłanów, postawił przed Przybytkiem WIEKUISTEGO na wyżynie, która była w Gibeonie, **40.** aby ofiarowali całopalenia WIEKUISTEMU na ołtarzu całopalenia, ustawicznie, rano i wieczorem; według wszystkiego, co napisano w Prawie WIEKUISTEGO, które nakazał dla Izraela. **41.** A z nimi Hemana, Jedutuna i innych wybranych, którzy byli ustanowieni z imienia, by chwalili WIEKUISTEGO dlatego, że na wieki trwa Jego miłosierdzie. **42.** Między nimi Heman oraz Jedutun trąbili i grali Bogu na trąbach, cymbałach, i innych instrumentach muzycznych. A synów Jedutuna postawił przy bramie. **43.** I rozszedł się cały lud, każdy do swego domu. Także Dawid zawrócił, by wysławiać Boga swojemu domowi.

Rozdział 17

1. A gdy Dawid mieszkał w swoim domu, stało się, że powiedział do proroka Natana: Oto ja mieszkam w cedrowym domu, a Skrzynia Przymierza WIEKUISTEGO pod zasłonami. **2.** Zaś Natan powiedział do Dawida: Cokolwiek jest w twoim sercu uczynić, gdyż Bóg jest z tobą. **3.** Potem, tej nocy, doszło do Natana słowo Boga, mówiąc: **4.** Idź i powiedz do Dawida, Mego sługi: Tak mówi WIEKUISTY: Nie ty mi będziesz budował dom do zamieszkania. **5.** Ponieważ nie mieszkałem w domu od dnia, w którym wyprowadziłem Izraela aż do tego dnia: ale się przechadzałem z namiotu do namiotu i przybytku. **6.** Czy wszędzie, gdzie chodziłem z całym Izraelem, powiedziałem słowo któremuś z izraelskich sędziów, którym rozkazałem, aby paśli mój lud, mówiąc: Dlaczego mi nie zbudowaliście cedrowego domu? **7.** Zatem teraz tak powiesz Mojemu słudze Dawidowi: Tak mówi WIEKUISTY Zastępów: Ja ciebie wzięłem z owczarni, kiedy chodziłeś za trzodą, abyś był wodzem nad Moim izraelskim ludem. **8.** I byłem z tobą wszędzie, gdziekolwiek chodziłeś oraz przed twym obliczem zgładziłem wszystkich twoich nieprzyjaciół; uczyniłem ci imię, jak imię wielkich, którzy są na ziemi. **9.** Także ustanowiłem miejsce dla Mego izraelskiego ludu i go wszczepiłem; będzie mieszkał na swoim miejscu, nie będzie więcej drżał, ani jak przedtem znowu nie będą go niszczyć synowie nieprawości. **10.** Od dni, w których ustanowiłem sędziów nad Moim izraelskim ludem, a poniżyłem wszystkich twych nieprzyjaciół, i okazałem ci, że to WIEKUISTY zbuduje dom. **11.** A gdy się wypełnią twoje dni, byś poszedł za przodkami, po tobie wzbudzę nasienie, które będzie z twych synów i umocnię jego królestwo. **12.** Ten mi zbuduje dom, a jego tron utwierdzą na zawsze. **13.** Ja mu będę za Ojca, a on mi będzie za Syna; nie odejmę od niego Mojego miłosierdzia, jak odjąłem od tego, który był przed tobą. **14.** Owszem, ustanowię go w Moim domu oraz w Moim królestwie na zawsze, a jego tron będzie trwał na wieki. **15.** Tymi wszystkimi słowami i według

całego tego proroctwa, tak Natan mówił do Dawida. **16.** Zatem król Dawid wszedł, usiadł przed obliczem WIEKUISTEGO i powiedział: Czym ja jestem, WIEKUISTY, Boże! Co jest mym domem, że mnie przyprowadziłeś aż dotąd? **17.** Lecz i to było mało przed Twoimi oczyma, o Boże! Na daleki czas wskazuje obietnica w sprawie domu twojego sługi, więc spojrzaleś na mnie według ludzkiego zwyczaju, wywyższając mię, o WIEKUISTY, Boże! **18.** Co jeszcze powie Dawid przed Tobą o chwale twojego sługi? Bowiem ty znasz twojego sługę. **19.** WIEKUISTY! Dla twojego sługi i według twojego serca uczyniłeś te wszystkie wielkie rzeczy, aby stały się znane wszystkie Twe wspaniałości. **20.** WIEKUISTY! Nie ma podobnego do Ciebie, i nie ma Boga oprócz Ciebie według wszystkiego, co słyszeliśmy w nasze uszy. **21.** I kto jest jak Twój naród Israel; jedyny lud na ziemi, dla którego Bóg przyszedł, aby go odkupić za Swój lud oraz uczynić sobie sławę wielkimi i strasznymi rzeczami, wyganiając pogan przed obliczem Swojego ludu, który wykupił z Micraim? **22.** Twój izraelski lud uczyniłeś sobie za lud na zawsze; a ty WIEKUISTY stałeś się dla nich Bogiem. **23.** Dlatego teraz, WIEKUISTY, niech na zawsze będzie utwierdzone słowo, które powiedziałeś o Twoim słudze oraz o jego domu; uczyn, jak powiedziałeś. **24.** Niech się tak stanie i niech na zawsze będzie uwielbione Twoje Imię, by mówiono: WIEKUISTY Zastępów, Bóg Israela, jest Bogiem nad Israelem; a dom Dawida, Twego sługi, niechaj będzie umocniony przed Twym obliczem. **25.** Bowiem Ty, mój Boże, objawiłeś w uszy Twojemu słudze, że mu zbudujesz dom; dlatego Twój sługa odkrył, że trzeba się modlić przed Tobą. **26.** Tak, WIEKUISTY, Ty sam jesteś Bogiem, a powiedziałeś to dobre o swoim słudze. **27.** Zatem teraz zacząłeś błogosławić domowi Twojego sługi, aby przed Tobą trwał na wieki; a ponieważ Ty, WIEKUISTY, mu błogosławiłeś, więc będzie błogosławiony na zawsze.

Rozdział 18

1. Potem się wydarzyło, że Dawid poraził Pelisztnów i ich poniżył, oraz wziął z rąk Pelisztnów Gath z jego osadami. **2.** Poraził też Moabitów, więc Moabici byli sługami Dawida i przynosili mu daniny. **3.** Nadto Dawid poraził Hadarezera, króla Coby w Chamath, gdy wyjechał, by rozprzestrzenić swoje państwo nad rzeką Frat. **4.** Dawid zabrał mu tysiąc wozów, siedem tysięcy jeźdźców i dwadzieścia tysięcy pieszych mężów. Dawid także okaleczył wszystkich jeźdźców, lecz zachował z nich sto zaprzęgów. **5.** Z Damaszku, na pomoc Hadarezerowi, królowi Coby, przyciągnęli też Aramejczycy; lecz Dawid poraził z Aramejczyków dwadzieścia dwa tysiące mężów. **6.** Wtedy Dawid utworzył Arameję Damaską, zatem Aramejczycy byli sługami Dawida, dając mu daninę; a WIEKUISTY czynił Dawida zwycięskim, gdziekolwiek poszedł. **7.** Dawid pobrał też złote tarcze, które mieli słudzy Hadarezera oraz wniósł je do Jeruzalaim. **8.** Przy tym z Tibchat i Kun, miast Hadarezera, Dawid nabrał bardzo wiele miedzi, z której Salomon wykonał miedziane morze, słupy oraz miedziane naczynia. **9.** A gdy Thoi, król Chamatu, usłyszał, że Dawid poraził całe wojsko Hadarezera, króla Coby, **10.** posłał do króla Dawida Hadorama, swojego syna, ze złotymi, srebrnymi i miedzianymi naczyniami, by go pozdrowił w pokoju, i aby mu

pogratulował dlatego, że zwalczył Hadarezera, i go poraził; gdyż miało miejsce, że mąż Thoi stał do wojny z Hadarezerem. **11.** Te król Dawid także poświęcił WIEKUITEMU razem ze srebrem i złotem, które pobrał od wszystkich narodów od Edomitów, Moabitów, od synów Ammonu, od Pelisztyńców oraz od Amalekitów. **12.** Zaś Abiatar, syn Ceruji, poraził osiemnaście tysięcy Edomitów w dolinie Solnej **13.** oraz osadził Edom żołnierzami; więc wszyscy Edomici byli sługami Dawida. A WIEKUISTY zachowywał Dawida wszędzie, gdzie pojechał. **14.** Zatem Dawid królował nad całym Izraelem, czyniąc sąd i sprawiedliwość całemu swojemu ludowi. **15.** A Joab, syn Ceruji, był nad wojskiem; zaś Jehoszafat, syn Achiluda, kanclerzem. **16.** Cadok, syn Achituba i Achimelech, syn Abjatara, byli kapłanami, a Seraja był pisarzem. **17.** Zaś Benajahu, syn Jehojady, był przełożonym nad Kreteńczykami oraz Pletejczykami; a synowie Dawida byli pierwszymi przy królewskim boku.

Rozdział 19

1. Potem się wydarzyło, że umarł Nachasz, król synów Ammonu, a zamiast niego panował jego syn. **2.** Wtedy Dawid powiedział: Uczynię miłosierdzie nad Chanunem, synem Nachasza; bo jego ojciec uczynił miłosierdzie nade mną. I Dawid wysłał posłów, aby go pocieszyli po jego ojcu. Więc słudzy Dawida przyszli do ziemi synów Ammonu, do Chanuna, aby go pocieszyć. **3.** Ale książęta synów Ammonu powiedzieli do Chanuna: Sądzisz, że Dawid by uszanował twojego ojca i przysłał do ciebie pocieszycieli; czyż nie, aby przepatrzyć, wyspiegować oraz zburzyć tę ziemię; dlatego przyszli do ciebie jego słudzy! **4.** Dlatego Chanun wziął sługi Dawida, ogolił ich i poobrzymał ich szaty od połowy aż do pośladków, po czym ich wypuścił. **5.** Zatem niektórzy poszli i oznajmili Dawidowi o tych mężach. Więc posłał im naprzeciwko, ponieważ owi mężowie byli bardzo zhańbieni, i król im powiedział: Zostańcie w Jerycho, aż wasze brody odrosną; potem powrócicie. **6.** Zaś synowie Ammonu zobaczyli, że stali się obrzydłymi Dawidowi. Zatem Chanun oraz synowie Ammonu posłali tysiąc talentów srebra, by sobie nająć z Aram–Naharaim, od strony Aramu, Maacha, oraz wozy z jeźdźcami z Coby. **7.** I najęli sobie trzydzieści dwa tysiące wozów oraz króla Maacha z jego ludem. Ci przyciągnęli i położyli się obozem naprzeciw Medeby; a synowie Ammonu zebrali się ze swych miast oraz stawili się do bitwy. **8.** Gdy Dawid to usłyszał, posłał Joaba ze całym zastępem rycerskiego ludu. **9.** Zatem synowie Ammonu wyciągnęli i przyszykowali się do bitwy przed bramą miejską. Zaś królowie, co przyszli, byli osobno w polu. **10.** Więc Joab widząc naprzeciw, z przodu i z tyłu, takie przygotowania do bitwy, wybrał niektórych ze wszystkich wyselekcjonowanych z Izraela i ustawił się w szyku przeciwko Aramejczykom. **11.** A pozostałość ludu dał pod rękę Abiszaia, swojego brata; stojąc w szyku przeciwko synom Ammonu. **12.** I Joab powiedział: Jeśli Aramejczycy będą dla mnie za silni, przyjdiesz mi z pomocą; a jeśli synowie Ammonu dla ciebie będą za silni, ja ci udzielę pomocy. **13.** Wzmacniaj się i bądźmy mężnymi za nasz lud, i za miasta naszego Boga; a WIEKUISTY niech uczyni, co dobrego jest w Jego oczach. **14.** Więc Joab i lud, co z nim był, wystąpił do bitwy przeciwko Aramejczykom; ale przed nim uciekli. **15.** Zaś

kiedy synowie Ammonu zobaczyli, że Aramejczycy uciekają, uciekli i oni przed Abiszajem, jego bratem oraz uszli do miasta; a Joab wrócił do Jeruzalaim. **16.** Natomiast Aramejczycy widząc, że zostali porażeni przez Israela, wyprawili posłów oraz wyprowadzili Aramejczyków, którzy byli za rzeką; a prowadził ich Szofak, dowódca wojska Hadarezera. **17.** Zatem oznajmiono to Dawidowi, który zebrał całego Israela oraz przeprowił się przez Jarden; a kiedy do nich przyciągnął, przygotował przeciwko nim wojsko; zaś gdy Dawid przygotował wojsko do bitwy przeciwko Aramejczykom, stoczyli z nim bitwę. **18.** Zatem Aramejczycy uciekli przed Israelem, a Dawid poraził z Aramejczyków siedem tysięcy wozów, czterdzieści tysięcy pieszych mężów i zabił Szofaka, dowódcę tego wojska. **19.** A gdy słudzy Hadarezera ujrzeli, że zostali pobici przez Israela, zawarli z Dawidem przymierze pokoju oraz mu służyli. Także Aramejczycy nie chcieli nadal udzielać pomocy synom Ammonu.

Rozdział 20

1. A po okresie roku, w tym czasie, gdy królowie wyruszyli do przodu, stało się, że Joab wyprowadził co męźniejsze rycerstwo i pustoszył ziemię synów Ammonu; a gdy przyciągnął obległ Rabbę. Zaż Dawid przebywał w Jeruzalaim. I Joab zdobył Rabbę oraz ją zburzył. **2.** Wtedy Dawid wziął koronę ich króla z jego głowy i znalazł w niej talent złota oraz bardzo drogie kamienie. Więc włożono ją na głowę Dawida. Nadto wywiózł z miasta bardzo wiele łupów. **3.** I wyprowadził lud, który w nim był oraz ich skierował do pił, żelaznych wozów i siekier. Tak Dawid uczynił wszystkim miastom synów Ammonu, po czym Dawid wrócił wraz z całym ludem do Jeruzalaim. **4.** Potem, gdy w Gezer znowu była wojna z Pelisztynami, Szybchaj, Chuszatyda, zabił Safa z rodu olbrzymów; zatem Pelisztini zostali poniżeni. **5.** Poza tym była też wojna z Pelisztynami, gdzie Elhanan, syn Jaira, zabił Lachmiego, brata Goljata Gatejczyka, którego drzewce włóczni było jak wał krosna. **6.** Nadto była też wojna w Gat, gdzie był mąż wielkiego wzrostu, mający po sześć palców wszystkich dwadzieścia cztery; on był także z narodu tego olbrzyma. **7.** Lecz gdy urągał Israelowi, zabił go Jonatan, syn Szymei, brata Dawida. **8.** Ci, co polegli z ręki Dawida i z ręki jego sług, byli synami jednego olbrzyma z Gat.

Rozdział 21

1. Ale szatan wystąpił przeciwko Israelowi i pobudził Dawida, aby policzył Israela. **2.** Dlatego Dawid powiedział do Joaba oraz do przełożonych nad ludem: Idźcie, policzcie Israela, od Beer-Szeby do Dan, i przyjdźcie do mnie, abym znał ich sumę. **3.** Lecz Joab powiedział: Niech WIEKUISTY pomnoży Swój lud, stokroć tyle jak tych! Czyż królu, mój panie, oni wszyscy nie są sługami mojego pana? Dlaczego mój pan się tego dowiaduje? Czemu to miałoby się stać wykroczeniem Israela? **4.** Jednak królewskie słowo przemogło Joaba; dlatego Joab wyszedł, obszedł całego Izraela i potem wrócił do Jeruzalaim. **5.** I Joab przekazał Dawidowi sumę policzonego ludu. A całego Israela było tysiąc tysięcy i sto tysięcy, mężów zdolnych do boju; zaś z Judy było czterysta tysięcy i siedemdziesiąt tysięcy mężów, co wyciągają sztylet.

6. Lecz Lewitów i Binjaminitów pomiędzy nich nie wliczył, ponieważ królewski rozkaz był wstrętny dla Joaba. 7. Owszem, zadrżało oko Boga na tą sprawę; dlatego ukarał Izraela. 8. Zaś Dawid powiedział do Boga: Bardzo zawiniłem, że uczyniłem tą rzecz; ale teraz oddał, proszę, winę twójemu sługi; bo uczyniłem bardzo głupio. 9. Zatem WIEKUISTY powiedział do Gada, proroka Dawida, mówiąc: 10. Idź, powiedz Dawidowi, mówiąc: Tak mówi WIEKUISTY: Z tego powodu Ja trzy rzeczy podaję; wybierz sobie jedną z nich, bym ci uczynił. 11. Zatem Gad przyszedł do Dawida i mu powiedział: Tak mówi WIEKUISTY: Wybierz sobie: 12. Albo trzy lata głodu; albo trzy miesiące będziesz ginął od twoich nieprzyjaciół, a miecz nieprzyjaciół będzie cię ścigał; albo przez trzy dni miecz WIEKUISTEGO i mor będzie na ziemi, a anioł WIEKUISTEGO będzie niszczył wszystkie granice Izraela. Dlatego teraz rozważ, co mam odpowiedzieć Temu, który mnie posłał. 13. Więc Dawid powiedział do Gada: Z tego powodu jestem bardzo związany; niech wpadnę, proszę, w ręce WIEKUISTEGO, gdyż bardzo wielkie są Jego zmiłowania; a w ludzkie ręce niech nie wpadam. 14. Wtedy WIEKUISTY wywołał zarazę w Izraelu. I poległo siedemdziesiąt tysięcy mężów z Izraela. 15. Bóg posłał anioła do Jerszalaim, aby ich tracił. A kiedy tracił, WIEKUISTY ujrzał i się użalił nad tym złem, zatem powiedział aniołowi, co tracił: Już dosyć, opuść twą rękę. A anioł WIEKUISTEGO stał obok klepiska Ornana Jebusyty. 16. Wtem Dawid podniósł swe oczy i ujrzał anioła WIEKUISTEGO, który stał między ziemią i niebem, a w jego ręce dobyty miecz, wyciągnięty przeciw Jerszalaim. Więc Dawid i starsi przyodziali się w wory i upadli na swoje twarze. 17. A Dawid powiedział do Boga: Czyż to nie ja rozkazałem policzyć lud? Ja sam, jestem tym, którym zawinił i bardzo źle uczynił; ale co uczyniły te owce? WIEKUISTY, Boże mój! Proszę, niech Twa ręka skieruje się na mnie i na dom mego ojca; ale niech ta plaga nie będzie przeciwko Twemu ludowi. 18. Zatem anioł WIEKUISTEGO rzekł do Gada, aby powiedział Dawidowi: Idź i na klepisku Ornana Jebujejczyka zbuduj ołtarz WIEKUISTEMU. 19. Więc Dawid poszedł według słowa Gada, które powiedział w Imieniu WIEKUISTEGO. 20. A Ornan się obejrzał i ujrzał owego anioła; natomiast jego czterej synowie, którzy z nim byli, skryli się; zaś Ornan młócił pszenicę. 21. Wtedy Dawid przyszedł do Ornana. Więc Ornan spojrzął i zobaczył Dawida, zatem wyszedł z klepiska, i pokłonił się Dawidowi twarzą do ziemi. 22. A Dawid powiedział do Ornana: Daj mi plac tego klepiska, abym na nim zbudował ołtarz WIEKUISTEMU. Sprzedaj mi je za pełną kwotę, a będzie powstrzymana plaga przeciw ludowi. 23. Zaś Ornan powiedział do Dawida: Weź sobie! Niech król, mój pan, uczyni, co uważa za dobre. Oto dodaję byki na całopalenia, wóz na drzewo oraz pszenicę na ofiarę z pokarmów; to wszystko daję. 24. Lecz król Dawid powiedział do Ornana: Nie, kupię za pełną kwotę; bo nie wezmę tego, co twoje, ani nie będę ofiarował WIEKUISTEMU darowanego całopalenia. 25. Więc Dawid dał Ornanowi za ten plac wagę sześciuset sykli złota. 26. Zatem Dawid zbudował tam ołtarz WIEKUISTEMU i ofiarował całopalenia oraz dobrowolne ofiary, i wzywał Imienia WIEKUISTEGO, który go wysłuchał ogniem z nieba na ołtarz całopalenia. 27. I WIEKUISTY powiedział do anioła, aby zawrócił swój miecz do pochwy. 28. Owego czasu Dawid widząc, że WIEKUISTY wysłuchał go na klepisku Ornana Jebusyty

tam składał ofiary. **29.** Bowiem Przybytek WIEKUISTEGO, który Mojżesz zrobił na puszczy oraz ołtarz całopalenia, był w tym czasie na wyżynie w Gibeonie. **30.** A Dawid nie był zdolny do niego iść, aby się radzić Boga, bowiem był przestraszony mieczem anioła WIEKUISTEGO.

Rozdział 22

1. Dawid także powiedział: To jest miejsce Domu WIEKUISTEGO, Boga, i to ołtarz na całopalenie dla Izraela. **2.** Dlatego Dawid rozkazał zgromadzić cudzoziemców, którzy byli w ziemi Izraela, i ustanowił z nich kamieniarzy, by rąbali ciosane kamienie na budowę domu Boga. **3.** Nadto Dawid przygotował wiele żelaza na gwoździe, na drzwi bram i do spajania, oraz niezliczoną wagę miedzi. **4.** Także drzewa cedrowego bez liczby; bowiem Cydończycy i Coryjczycy nawieźli Dawidowi bardzo wiele cedrowego drzewa. **5.** Ponieważ Dawid powiedział: Salomon, syn mój, jest małym młodzieniaszkiem a ma być zbudowany wychwalany oraz wysoki dom WIEKUISTEGO, którego Imię i sława byłaby na całej ziemi; dlatego teraz mu wszystko przygotuję. I Dawid przygotował przed śmiercią bardzo wiele. **6.** Potem zawołał Salomona, swego syna i mu przykazał, aby zbudował Dom WIEKUISTEMU, Bogu Izraela. **7.** Dawid powiedział do Salomona: Synu mój! Powstało w moim sercu, by zbudować Dom Imieniu WIEKUISTEGO, mego Boga. **8.** Ale było do mnie słowo WIEKUISTEGO, mówiąc: Rozlałeś wiele krwi i prowadziłeś wielkie wojny; nie będziesz budował Domu Memu Imieniu, bo rozlałeś przede Mną wiele krwi na ziemię. **9.** Oto syn, który ci się urodzi, będzie spokojnym mężem; gdyż zewsząd dam mu odpocznienie od wszystkich jego nieprzyjaciół. Dlatego jego imię będzie Salomon; bowiem za jego dni dam Izraelowi pokój wraz z odpocznieniem. **10.** On zbuduje Dom Memu Imieniu; on mi będzie za syna, a ja mu za Ojca, i na zawsze utwierdzę nad Israelem tron jego królestwa. **11.** Dlatego WIEKUISTY będzie z tobą, mój synu! Odniesiesz sukces i zbudujesz Dom WIEKUISTEGO, twojego Boga, jak o tobie mówił. **12.** Pewnie WIEKUISTY da ci roztropność, rozum, oraz cię ustanowi nad Israelem, abyś strzegł Prawa WIEKUISTEGO, twojego Boga. **13.** Zatem będziesz szczęśliwym, jeśli będziesz strzegł i czynił przykazania oraz sądy, które WIEKUISTY rozkazał Izraelowi przez Mojżesza. Wzmacniaj się, bądź mężnym, nie bój się, ani nie lękaj. **14.** Oto w utrapieniu przygotowałem na Dom WIEKUISTEGO sto tysięcy talentów złota, tysiąc tysięcy talentów srebra, do tego miedzi i żelaza bez wagi, gdyż tego jest wiele; także przygotowałem drzewa oraz kamieni, a ty jeszcze do tego dodasz. **15.** Oprócz tego wielu rzemieślników, kamieniarzy, murarzy, cieśli i wszelkich biegłych w każdym rzemiośle. **16.** Złota, srebra, miedzi i żelaza nie ma liczby; wstań i czyn, a WIEKUISTY będzie z tobą. **17.** I Dawid przykazał wszystkim książętom izraelskim, by pomagali Salomonowi, jego synowi; **18.** mówiąc: Czy WIEKUISTY, wasz Bóg, który wam dał ze wszystkich stron odpocznienie, nie jest z wami? Gdyż dał w moją rękę obywateli tej ziemi, a ta ziemia poddana jest WIEKUISTEMU oraz Jego ludowi. **19.** Zatem teraz oddajcie swoje serce i swą osobę, aby szukać WIEKUISTEGO, waszego Boga. Wstańcie i budujcie Świątynię

WIEKUISTEGO, Boga, byście wnieśli Skrzynię Przymierza WIEKUISTEGO oraz święte naczynia Boże do Domu, który będzie zbudowany Imieniu WIEKUISTEGO.

Rozdział 23

1. Więc Dawid będąc stary i syty dni, ustanowił królem nad Izraelem Salomona, swojego syna. 2. I zgromadził wszystkich izraelskich książąt, kapłanów oraz Lewitów; 3. i policzono Lewitów od trzydziestu lat i wyżej; a ich liczba była według głów ich mężczyzn trzydzieści osiem tysięcy. 4. Z nich ustanowiono na posługę w Domu WIEKUISTEGO dwadzieścia cztery tysiące, a przełożonych i sędziów sześć tysięcy. 5. Nadto cztery tysiące odzwiernych i cztery tysiące chwalcących WIEKUISTEGO na instrumentach, które wyprodukował do chwalenia. 6. Dawid rozdzielił ich na zastępy, według synów Lewiego: Gerszona, Kehatha i Merarego. 7. Z Gerszona byli: Libny i Szymej. 8. Zaś synami Libny: przedniejszy Jachiel, Zetam i Joel, ci trzej. 9. A synami Szymej: Salomot, Chezjel i Haran, ci trzej. Ci byli przedniejszymi domów ojcowskich z Ladana. 10. Także synami Szymej: Jachat, Zina, Jeusz i Berya; ci czterej byli synami Szymej. 11. Jachat był pierwszym, Zina drugi; a Jeusz i Berya nie mieli wielu synów; dlatego w domu ojca byli policzeni za jedną rodzinę. 12. Zaś synowie Kehatha to: Amram, Ic'har, Hebron i Uzye, czterej. 13. Synowie Amrama to: Ahron i Mojżesz. Lecz Ahron był odłączony, aby służył w miejscu Najświętszym; on sam oraz jego synowie na wieki, by kadzili przed WIEKUISTYM, Jemu służyli oraz sławili Jego Imię przez wieki. 14. Natomiast synowie Mojżesza, męża Boga, policzeni są w pokoleniu Lewiego. 15. Synowie Mojżesza to: Gerszon i Eliezer. 16. Zaś pierwszym synem Gerszona był Szebuel. 17. A pierwszym synem Eliezera był Rechabiasz. Eliezer nie miał innych synów; ale bardzo się rozmnożyli synowie Rechabiasza. 18. Pierwszym synem Ic'hara był Szelomith. 19. A potomkowie Hebrona to: Jerijas, pierwszy; Amarjasz, drugi; Jachazjel, trzeci, i Jekameam, czwarty. 20. Zaś synowie Uzyego to: Michaja, pierwszy, i Jiszszijas, drugi. 21. Synowie Merarego to: Machli i Muszy; a synowie Machlego to: Elazar i Kisz. 22. I Elazar umarł, a nie miał synów, tylko córki, które pojmowali synowie Kisz, ich krewni. 23. Natomiast synowie Muszy'ego to: Machli, Eder i Jerimot; trzej. 24. Ci są potomkami Lewiego według domów swych przodków; przedniejsi ojców, od dwudziestu lat i wyżej, którzy zostali policzeni z osobna według liczby swych imion i osób, i którzy sprawowali służbę usługiwania w Domu WIEKUISTEGO. 25. Bowiem Dawid powiedział: WIEKUISTY, Bóg Izraela, dał odpocznienie Swojemu ludowi i na wieki będzie mieszkał w Jeruzalaim. 26. Nadto i Lewici nie będą nosić Przybytku oraz wszystkich jego naczyń do usługiwania; 27. więc według ostatniego postanowienia Dawida, zostali policzeni synowie Lewiego od dwudziestu lat i wyżej, 28. aby pełnili funkcje pod ręką synów Ahrona przy usłudze Domu Pańskiego – na dziedzińcach, w gmachach, przy oczyszczaniu wszelkich poświęconych rzeczy oraz przy pracy wokół usługi w Domu Boga. 29. Nadto wokoło chleba wystawnego, mąki na ofiarę, niekwaszonych placków oraz blach do pieczenia; wokół mieszania i wszelkiej miary, i wokół odmierzania. 30. I żeby trwali w każdy poranek, także i w wieczór, do

wysławiania, i do chwalenia WIEKUISTEGO; **31.** oraz stale, przed WIEKUISTYM, przy każdym ofiarowaniu całopalenia WIEKUISTEMU w szabaty, w nowiu miesiąca i w uroczyste święta, według liczby i ich porządku. **32.** I aby przestrzegali działania domu w wyznaczonym czasie, posługi Świątyni oraz posługi synów Ahrona, swoich braci, w służbie Domu WIEKUISTEGO.

Rozdział 24

1. A synów Ahrona podzielono. Synowie Ahrona to: Nadab, Abihu, Elazar i Ithamar. **2.** Ale Nadab i Abihu umarli przed obliczem swojego ojca, a nie mieli synów; dlatego czynności kapłańskie odprawiali Elazar i Ithamar. **3.** Więc Dawid ich podzielił – Cadoka, z synów Elazara, i Achimeleka z synów Ithamara, według ich obciążenia w ich usługach. **4.** A kiedy ich podzielił znalazło się więcej przedniejszych mężów, synów Elazara, niż synów Ithamara. Z synów Elazara szesnastu przedniejszych według ojcowskich domów; a synów Ithamara – ośmiu, według ojcowskich domów. **5.** Zatem jedni od drugich zostali rozdzieleni losem; bo byli dostojnikami Świątyni i przedniejszymi przed Bogiem, tak z synów Elazara, jak i z synów Ithamara. **6.** A spisał ich Szemaja, syn Nethaneela, pisarz z pokolenia Lewiego, przed królem, książętami, przed kapłanem Cadokiem i Achimelekiem, synem Abiatara oraz przedniejszymi z domów ojcowskich, kapłanów i Lewitów. I wyznaczono jeden dom ojcowski Elazarowi, a drugi wyznaczono Ithamarowi. **7.** Pierwszy los padł na Jehojariba, drugi na Jedaję, **8.** trzeci na Harima, czwarty na Seorima, **9.** piąty na Malkijjasza, szósty na Mijamina, **10.** siódmy na Hakkosa, ósmy na Abiję, **11.** dziewiąty na Jezusa, dziesiąty na Sekeniasza, **12.** jedenasty na Eliasziba, dwunasty na Jakima, **13.** trzynasty na Chuppę, czternasty na Jeszebeaba, **14.** piętnasty na Bilgę, szesnasty na Immera, **15.** siedemnasty na Chezira, osiemnasty na Pissesa, **16.** dziewiętnasty na Petachiasza, dwudziesty na Ezechiela, **17.** dwudziesty pierwszy na Jakina, dwudziesty drugi na Gamula, **18.** dwudziesty trzeci na Delajahu, dwudziesty czwarty na Maazjasza. **19.** Ci są spisani do posługi, aby w swym planie wchodzili do domu WIEKUISTEGO, z ręki Aarona, ich ojca, jak mu rozkazał WIEKUISTY, Bóg Izraela. **20.** A z potomków Lewiego, co pozostali z synów Amrama był Szebuel; zaś z synów Szebuela Jechdejasz. **21.** Z Rechabiasza z synów Rechabiasza przedniejszym był Jiszzijasz. **22.** Z Jisharyty Szelomot, z synów Szelomota Jachat. **23.** A potomkowie Jerijasza to: Amarjasz, drugi; Jachazjel, trzeci, i Jekameam, czwarty. **24.** Z synów Uzyela Michaja; z synów Michaji Szamir. **25.** Bratem Michaji był Jiszzijasz; z synów Jiszzijasza Zacharjasz. **26.** Synowie Merarego to: Machli i Muszy; synem Jaazijjasza Ben. **27.** Potomkowie Merarego z Jaazijjasza: Ben, Szocham, Zakkur i Ibri. **28.** Z Machlego Elazar, który nie miał synów. **29.** Z Kisza; z synów Kisza Jerachmeel. **30.** A synowie Muszy to: Machli, Eder i Jerimot. Ci byli potomkami Lewitów według domów ich ojców. **31.** Ci także kładli losy przy swoich braciach, synach Ahrona, przed królem Dawidem, Cadokiem, Achimelechem i przedniejszymi z ojcowskich domów, kapłanów oraz Lewitów; przedniejszy ojciec obok swego młodszego brata.

Rozdział 25

1. A Dawid wraz z dowódcami wojska odłączył do posługiwania synów Asafa, Hemana i Jedutuna, którzy prorokowali przy cytrach, przy harfach, i przy cymbałach. A ich liczba, to jest mężów pracujących w swej usłudze, była: 2. Z synów Asafa: Zakkur, Josef, Nethanja i Asarel. Synowie Asafa byli pod ręką Asafa, który na królewski znak prorokował. 3. Z Jedutuna, synowie Jedutuna: Gedalia, Cori, Jezajasz, Chaszabiasz, Mattitiasz i Semej sześciu, pod ręką ich ojca Jedutuna, który prorokował przy harfie, wyznając i chwając WIEKUISTEGO. 4. Z Hemana, synowie Hemana: Bukkijasza, Mattaniasz, Uzyel, Szebuel, Jerimot, Chanania, Chanani, Eliata, Giddalti, Romamti Ezer, Jaszbekasza, Malloti, Hotir, Machazjot. 5. Ci wszyscy byli synami Hemana, królewskiego proroka słowa Boga, do wywyższenia władzy; bowiem Bóg dał Hemanowi czterestu synów i trzy córki. 6. Oni wszyscy, jako rozkazał król, byli w służbie domu Boga, pod ręką swojego ojca, przy śpiewaniu w Domu WIEKUISTEGO z cymbałami, lutniami i cytrami; nadto Asaf, Jedutun i Heman. 7. A zastęp z ich braci, którzy byli ćwiczeni w pieśniach WIEKUISTEGO, wszystkich pojętnych było dwustu osiemdziesięciu ośmiu. 8. Zatem kładli losy, naprzeciw pilnujących, tak mały jak i wielki, mistrz i uczeń. 9. I pierwszy los padł w domu Asafa na Józefa; drugi na Gedalię, z jego braćmi oraz jego synami, których było dwunastu. 10. Trzeci na Zakkura, jego synów i jego braci dwunastu. 11. Czwarty na Jisrego, jego synów i jego braci dwunastu. 12. Piąty na Nethanję, jego synów i jego braci dwunastu. 13. Szósty na Bukkijasza, jego synów i jego braci dwunastu. 14. Siódmy na Jesareela, jego synów i jego braci dwunastu. 15. Ósmy na Jezajasza, jego synów i jego braci dwunastu. 16. Dziewiąty na Matanjasza, jego synów i jego braci dwunastu. 17. Dziesiąty na Szymeja, jego synów i jego braci dwunastu. 18. Jedenasty na Azarela, jego synów i jego braci dwunastu. 19. Dwunasty na Chaszabiasza, jego synów i jego braci dwunastu. 20. Trzynasty na Szebuela, jego synów i jego braci dwunastu. 21. Czternasty na Mattitjasza, jego synów i jego braci dwunastu. 22. Piętnasty na Jerimota, jego synów i jego braci dwunastu. 23. Szesnasty na Chananię, jego synów i jego braci dwunastu. 24. Siedemnasty na Jeszbekasza, jego synów i jego braci dwunastu. 25. Osiemnasty na Chananiego, jego synów i jego braci dwunastu. 26. Dziewiętnasty na Mallotiego, jego synów i jego braci dwunastu. 27. Dwudziesty na Eliata, jego synów i jego braci dwunastu. 28. Dwudziesty pierwszy na Hotira, jego synów i jego braci dwunastu. 29. Dwudziesty drugi na Giddaltiego, jego synów i jego braci dwunastu. 30. Dwudziesty trzeci na Machazjota, jego synów i jego braci dwunastu. 31. Dwudziesty czwarty na Romamti Ezera, jego synów i jego braci dwunastu.

Rozdział 26

1. Oddziały odźwiernych stanowili Korachici: Meszelemiasz, syn Korego, z synów Asafa; 2. a z synów Meszelemiasza: pierworodny Zacharjasz, drugi Jedjael, trzeci Zebadiusz, czwarty – Jatniel, 3. piąty Elam, szósty Jehochanan, siódmy Elioenaj. 4. Zaś z synów Obed Edoma: pierworodny Szemaja, drugi Jehozabat, trzeci Joach, czwarty Sakar, piąty Nathaneel, 5. Szósty Amijel, siódmy Issachar, ósmy –

Peulletaj, bo Bóg mu błogosławił. **6.** Także jego synowi, Szemaji, urodzili się synowie, którzy panowali w domu swojego ojca; bo byli bardzo mocnymi mężami. **7.** Synowie Szemaji to: Otni, Refael, Obed, Elzabad i jego bracia, oraz mocni mężowie Elihu i Semakjasz. **8.** Ci wszyscy byli z synów Obed Edoma, sami i ich synowie oraz ich bracia; każdy mocny oraz sprawny do usługiwania sześćdziesięciu dwóch Obed Edomitów. **9.** A z synów i braci Meszelemiasza, osiemnastu mocnych mężów. **10.** Zaś z Hosa, który był z synów Merariego, synowie: przedniejszy Szimri; nie dlatego, że był pierworodnym, ale jego ojciec uczynił go przedniejszym. **11.** Drugi Chilkia, trzeci Tebaliasz, czwarty Zacharyjasz; wszystkich synów i braci trzynastu. **12.** Ci, z przedniejszych mężów, zostali rozdzieleni na odźwiernych, na przemian czuwając z swymi braćmi przy służbie w Domu WIEKUISTEGO. **13.** Bowiem kładli losy o każdą bramę, tak mały jak i wielki, według domów swych ojców. **14.** I los Szelemiasza padł na Wschód. Rzucili także losy jego synowi Zacharyjaszowi, mądrymu doradcy, i jego los padł na Północ. **15.** A Obed Edomowi na Południe; ale jego synom na dom zapasów. **16.** Szupimowi i Hosowi na Zachód, z bramą Szalleket, przy usypanej ścieżce, idącej ku górze; więc straż była naprzeciwko straży. **17.** Na Wschodzie było sześciu Lewitów, na Północy czterech na dzień, na Południe czterech na dzień, a przy domu zapasów dwóch na dwóch. **18.** Przy przybudówce, na Zachód, czterech było na drodze, a dwóch przy przybudówce. **19.** Takie są podziały odźwiernych z synów Korego i z synów Merariego. **20.** Nadto z Lewitów nad skarbami Domu Boga był Achija, a nad skarbami rzeczy poświęconych **21.** synowie Ladana z potomków Gerszona. Przedniejszymi ojców z Ladana Gerszonity byli: Z Ladana – Jechieli; **22.** a synami Jechiego, którzy byli nad skarbami Domu WIEKUISTEGO: Zetam i jego brat Joel. **23.** Z Amramitów, Ic'hartytów, Hebronitów i Uzyelitów **24.** był Szebuel, potomek Gerszona, syna Mojżesza, przełożony nad skarbami. **25.** A jego braćmi z Elazara byli: jego potomek Rechabijas, jego syn Jezajasz, jego syn Joram, jego syn Zychry i jego syn Szelomot. **26.** Ten Szelomot i jego bracia byli nad wszystkimi skarbami rzeczy poświęconych, które król Dawid, przedniejsi z domów ojców, dowódcy nad tysiącami i nad setkami oraz zarządcy wojska ofiarowali jako świętość. **27.** Z wojen i z łupów poświęcano na wzmocnienie Domu WIEKUISTEGO. **28.** I wszystko, co poświęcił widzący Samuel, i Saul, syn Kisza, i Abner, syn Nera, i Joab, syn Ceruji, i ktokolwiek co poświęcał, oddawał do rąk Szelomitha i jego braci. **29.** Z Ic'hartytów: Kenaniasz i jego synowie byli w Izraelu do interesów na zewnątrz, jako urzędnicy i rozsądzający. **30.** Z Hebronitów: Z Chaszabiasza i jego braci, mężów sprawnych przy każdej pracy WIEKUISTEGO oraz w królewskiej służbie, było na Zachodzie, za Jardenem, tysiąc siedmuset opiekunów nad Izraelem. **31.** Z Hebronitów był też Jerijas, przedniejszy nad Hebronitami według ich genealogii i przodków. Bowiem czterdziestego roku królestwa Dawida szukano i znaleziono mocnych pomiędzy nimi mężów w Jaezer Gileatu. **32.** A jego braci, sprawnych mężów, było dwa tysiące siedmuset przedniejszych ojców. Więc król Dawid ich ustanowił na terenie Reubenitów, Gadydów i połowy pokolenia Menasze, nad wszystkimi sprawami Bożymi oraz sprawami królewskimi.

Rozdział 27

1. A synów Izraela według ich liczby, przedniejszych z ojców, dowódców tysiąca i setników, oraz przełożonych tych, co służyli królowi we wszelkiej potrzebie w swych przydziałach, przychodzących i odchodzących każdego miesiąca, przez wszystkie miesiące w roku było w każdym przydziale dwadzieścia cztery tysiące. 2. Nad przydziałem pierwszego miesiąca był Jaszobeam, syn Zabdiela, a w jego przydziale było dwadzieścia cztery tysiące. 3. Był on z synów Pereca i pierwszego miesiąca przedniejszym nad wszystkimi przełożonymi służby. 4. A nad przydziałem drugiego miesiąca był Dodaj Achoachita ze swym przydziałem, a w jego przydziale dwadzieścia cztery tysiące; a po nim władca Miklot. 5. Trzecim przełożonym służby, trzeciego miesiąca, był przedniejszy Benajahu, syn kapłana Jehojady, a w jego przydziale dwadzieścia cztery tysiące. 6. Ten Banajahu był mocarzem trzydziestu oraz nad trzydziestoma, a w jego przydziale był także jego syn Ammizabad. 7. Czwartym, czwartego miesiąca był Asahel, brat Joaba, a w jego przydziale dwadzieścia cztery tysiące; a po nim jego syn Zebadiasz. 8. Piątym przełożonym, piątego miesiąca był Szamhut Jizrachita, i w jego przydziale dwadzieścia cztery tysiące. 9. Szóstym, szóstego miesiąca był Ira, syn Ikesza Tekończyka, a w jego przydziale dwadzieścia cztery tysiące. 10. Siódmym, siódmego miesiąca był Chelec Peletczyk z potomków Efraima, a w jego przydziale także dwadzieścia cztery tysiące. 11. Ósmym, ósmego miesiąca był Szybchaj Chuszatyda z Zarychydów, a w jego przydziale dwadzieścia cztery tysiące. 12. Dziewiątym, dziewiątego miesiąca był Abiezer Anatotczyk z synów Jemina, a w jego przydziale dwadzieścia cztery tysiące. 13. Dziesiątym, dziesiątego miesiąca był Maharai Netofczyk z Zarychydów, a w jego przydziale dwadzieścia cztery tysiące. 14. Jedenastym, jedenastego miesiąca był Benajahu Piretończyk z synów Efraima, a w jego podziale dwadzieścia cztery tysiące. 15. Dwunastym, dwunastego miesiąca był Cheldaj Netofczyk z Othniela, a w jego przydziale dwadzieścia cztery tysiące. 16. Nadto nad pokoleniami izraelskimi byli: Nad Reubeniami władca Eliezer, syn Zychrego; nad Szymeonitami Szefatja, syn Maacha; 17. nad Lewim Chaszabiasz, syn Kemuela; nad Ahronem Cadok; 18. nad Judą Elihu z braci Dawida; nad Issacharem Omri, syn Michaela; 19. nad Zebulunem Jiszmajasz, syn Obadjasza; nad Naftalim Jerimot, syn Azriela; 20. nad synami Efraima Hozeasz, syn Azazjasza; nad połową pokolenia Manaszy Joel, syn Pedaji; 21. zaś w Gileat, nad drugą połową pokolenia Manaszy Jiddo, syn Zacharjasza; nad Binjaminitami Jaasjel, syn Abnera; 22. nad Danem Azarel, syn Jerochama. Ci są władcami pokoleń Izraela. 23. Lecz Dawid nie włożył w ich liczbę żadnego, co miał dwadzieścia lat i niżej; bowiem WIEKUISTY powiedział, że rozmnoży Izraela jak gwiazdy nieba. 24. A Joab, syn Ceruji, zaczął zliczać, ale nie dokończył dlatego, że na terenie Izraela wydarzył się gniew. Więc ta liczba nie weszła do relacji kronik o królu Dawidzie. 25. Zaś nad skarbami króla był Azmawet, syn Adiela; a nad dochodami z pól, z miast, ze wsi oraz z zamków był Jonatan, syn Uzjasza. 26. Nad oraczami, co uprawiali ziemię, był Ezri, syn Keluba. 27. Nad winnicami był Szymeja Ramatyda; a nad urodzajami winnic oraz nad piwnicami z winem Zabdi Szefamczyk. 28. Nad gajami oliwnymi i figowymi, które są na polach, był Baal-Chanan, Gederyta; zaś

nad piwnicami oliwnymi Joasz. **29.** Nad bydłem, które wypasano w Szaron – Szitraj, Szaronita; a nad bydłem w dolinach Szafat, syn Adlaja. **30.** Nad wielbłędami był Obil, Iszmaelita, a nad oślicami Jechdejasz, Meronotyta. **31.** Zaś nad drobnym bydłem – Jazis, Hagryita. Ci wszyscy byli przełożonymi nad majątnościami króla Dawida. **32.** A Jonatan, umiłowany Dawida, był doradcą; mąż mądry i nauczony; ten i Jechiel, syn Chakmoniego, przebywał z synami króla. **33.** Także Achitofel był doradcą króla, a Chuszaj, Arkijczyk, królewskim przyjacielem. **34.** A po Achitofelu był Jehojada, syn Benajahu i Abiatar. Zaś Joab był dowódcą królewskiego wojska.

Rozdział 28

1. Wtedy Dawid zgromadził do Jeruzalaim wszystkich władców izraelskich, przedniejszych z pokoleń; przełożonych zastępów służących królowi dowódców nad tysiącami i setkami; przełożonych nad całą majątnością oraz królewskim dobytkiem; a także swoich synów z urzędnikami i możnymi oraz z całym rycerskim ludem. **2.** I król Dawid powstał na swoje nogi oraz powiedział: Słuchajcie mnie, moi bracia oraz mój ludu! Ja, w swoim sercu, chciałem budować dom odpoczynku Skrzyni Przymierza WIEKUISTEGO, i na podnózek nóg naszego Boga. Zatem przygotowałem się do budowania. **3.** Ale Bóg do mnie powiedział: Nie będziesz budował domu Mojemu Imieniu, dlatego że jesteś walecznym mężem i rozlewałeś krew. **4.** Lecz WIEKUISTY, Bóg Izraela, wybrał mnie z całego domu mego ojca, bym na wieki był królem nad Izraelem. Gdyż wybrał władcę z Judy, dom mego ojca z judzkiego pokolenia; z synów mego ojca upodobał mnie sobie za króla nad całym Izraelem. **5.** A z wszystkich moich synów – gdyż wielu synów dał mi WIEKUISTY wybrał Salomona, mego syna, aby siedział nad Izraelem na tronie Królestwa WIEKUISTEGO. **6.** Więc do mnie powiedział: Twój syn Salomon, ten zbuduje Mój Dom i Me dziedzińce; bowiem wybrałem go sobie za syna, a Ja mu będę za Ojca. **7.** Umocnię jego królestwo aż na wieki i będzie statecznym w pełnieniu Moich przykazań i Moich sądów, jak i tu dzisiaj. **8.** Zatem teraz mówię przed obliczem całego Izraela, tego Zgromadzenia WIEKUISTEGO, gdzie nasz Bóg słyszy: Strzeżcie oraz szukajcie wszystkich poleceń WIEKUISTEGO, waszego Boga, abyście posiadli dobrą ziemię i po sobie, na wieki zostawili ją w dziedzictwie swoim synom. **9.** A ty Salomonie, mój synu, znaj Boga, twojego Ojca oraz służ mu doskonałym sercem i chętnym umysłem; bowiem WIEKUISTY przegląda wszystkie serca oraz zna wszystkie przyczyny myśli. Jeśli go będziesz szukał znajdziesz go, a jeśli go porzucisz odrzuci cię na wieki. **10.** Teraz zobacz, że WIEKUISTY cię wybrał, abyś zbudował dom Przybytku; wzmacniaj się i to wykonaj. **11.** Wtedy Dawid oddał swojemu synowi, Salomonowi, plan dziedzińca, jego gmachów, jego skarbcza, jego sal, jego wewnętrznych pokojów i domu miejsca pojednania. **12.** A więc plan wszystkiego, co powstało w jego duchu o dziedzińcu Domu WIEKUISTEGO, o wszystkich wokół gmachach dla skarbów Domu Boga, dla skarbów tego co święte, **13.** dla oddziałów kapłańskich i Lewitów, dla całej pracy przy usłudze Domu WIEKUISTEGO oraz dla wszystkich naczyń służby Domu WIEKUISTEGO. **14.** Także pewną wagę złota, na wszystkie złote

naczynia każdej usługi; i pewną wagę na srebrne naczynia na wszystkie naczynia ku wszelkiej usłudze. **15.** Mianowicie – ciężar na złote świeczniki oraz ich złote lampy według wagi każdego świecznika i jego lamp; na srebrne świeczniki według wagi każdego świecznika i jego lamp, według potrzeby każdego świecznika. **16.** Także ciężar złota na stoły chlebów wystawnych na każdy stół; oraz srebra na srebrne stoły. **17.** Nadto na widełki, kociołki, kadzielnice ze szczerego złota oraz na złote czasze ciężar na każdą czaszę; a na srebrne czasze także ciężar na każdą czaszę. **18.** I dał ciężar szczerego złota na ołtarz do kadzenia, i złota na konstrukcję rydwanu cherubinów, którzy rozciągniętymi skrzydłami okrywali Skrzynię Przymierza WIEKUISTEGO. **19.** Całość w oparciu o wytyczne z ręki WIEKUISTEGO, bym pojął wszystko z planu dzieła. **20.** Zatem Dawid powiedział do swojego syna Salomona: Wzmacniaj się i bądź mężnym, to czyn; nie bój się, ani nie lękaj; bo WIEKUISTY, Bóg, mój Bóg jest z tobą; nie opuści cię, ani cię nie odstąpi, aż dokończysz całą robotę służby Domu WIEKUISTEGO. **21.** A oto przy każdej pracy i do każdej posługi w Domu Boga będą z tobą oddziały kapłanów i Lewitów; każdy ochotny i roztropny przy wszelkiej pracy, także na każdy twój rozkaz są władcy oraz cały lud.

Rozdział 29

1. Potem król Dawid powiedział do całego zgromadzenia: Jednego mojego syna, Salomona Bóg wybrał małego młodzieńca. Ale to wielka sprawa; bo nie dla człowieka ten pałac, ale dla WIEKUISTEGO, Boga. **2.** Ja, według najwyższego mego wysiłku, przygotowałem na Dom mego Boga złota na złote, srebra na srebrne, miedzi na miedziane, żelaza na żelazne, drzewa na drewniane; drogocennych kamieni do osadzania i materiałów do czernienia oraz rozlicznych farb, a także wielkie mnóstwo wszelkiego drogiego materiału oraz kamienia marmuru. **3.** Nadto dla Domu mojego Boga, oddaję z upodobania na Dom mojego Boga własne złoto i srebro, które mam, oprócz tego wszystkiego, co przygotowałem na dom tego, co święte; **4.** to jest trzy tysiące talentów złota, złota z Ofiru; siedem tysięcy talentów najczystsze srebro na pokrycie ścian gmachów; **5.** złota na złote, srebra na srebrne i na wszystkie roboty rąk rzemieślniczych. Czy ktoś chce dziś, dobrowolnie, z obfitości, złożyć swój udział WIEKUISTEMU? **6.** Zatem przedniejsi z domów, przedniejsi z pokoleń izraelskich, dowódcy nad tysiącami i setkami oraz przełożeni nad królewskimi pracami, dobrowolnie złożyli dary. **7.** A złożyli na robotę Domu Boga: Pięć tysięcy talentów złota i dziesięć tysięcy darejków, dziesięć tysięcy talentów srebra, ośmnaście tysięcy talentów miedzi oraz sto tysięcy talentów żelaza. **8.** Także ci, co mieli kamienie, dawali je do skarbcza domu WIEKUISTEGO, do rąk Jechiela Gerszonity. **9.** A lud się weselił, z powodu dobrowolnych ofiar, bowiem całym sercem dobrowolnie dawano WIEKUISTEMU; także i król Dawid radował się wielkim szczęściem. **10.** Dlatego Dawid wysławiał WIEKUISTEGO przed obliczem całego zgromadzenia, i Dawid powiedział: Uwielbiony jesteś Ty, WIEKUISTY, Boże Izraela, naszego ojca, od dawnych czasów do wieczności. **11.** Twoja jest, WIEKUISTY, wielkość, moc, sława, zwycięstwo, i majestat oraz wszystko w niebiosach i na ziemi; Twoje jest, WIEKUISTY, królestwo, i jesteś wywyższony nad wszelką

zwierzchność. **12.** Bogactwa i sława są od Ciebie; Ty panujesz nad wszystkimi, w Twoich rękach jest moc i siła, Twoja ręka wszystko wywyższa i utwierdza. **13.** Zatem teraz, nasz Boże, my Ciebie wyznajemy i chwalimy Imię Twojej sławy. **14.** Bowiem czym jestem ja i czym mój lud; czyżbyśmy zachowali siły aby to dobrowolnie ofiarować? Gdyż od ciebie jest wszystko; z Twoich rąk wzięliśmy i Tobie daliśmy. **15.** Bo my, jak i wszyscy nasi ojcowie, jesteśmy pielgrzymami i przychodniami przed Tobą; nasze dni na ziemi są jak cień i nie ma rezultatu. **16.** O WIEKUISTY, nasz Boże! Ten cały dostatek, który Ci przygotowaliśmy na budowę domu Twojego świętego Imienia, z Twojej jest ręki, bo Twoje jest wszystko. **17.** Wiem, mój Boże, że Ty doświadczasz serca i kochasz szczerość; ja, w szczerości mojego serca, dobrowolnie to wszystko ofiarowałem; oraz widziałem Twój lud, który się tu znalazł, z radością i dobrowolnie Ci ofiarujący. **18.** WIEKUISTY, Boże naszych przodków Abrahama, Ic'haka i Izraela, zachowaj na wieki tą chęć, i zamiar serca Twojego ludu, oraz przygotuj Sobie ich serce. **19.** Także Salomonowi, mojemu synowi, daj doskonałe serce, aby strzegł Twych przykazań, Twoich świadectw i Twych wyroków, i czynił wszystko, aby zbudować dom, dla którego został ustanowiony. **20.** Potem Dawid mówił do całego zgromadzenia: Teraz wysławiajcie WIEKUISTEGO, waszego Boga. Więc całe zgromadzenie wysławiało WIEKUISTEGO, Boga swoich przodków, i nachyliwszy się, pokłonili się WIEKUITEMU, i królowi. **21.** Potem ofiarowali WIEKUITEMU ofiary. A nazajutrz, po owym dniu, ofiarowali też WIEKUITEMU całopalenia za całego Izraela wielkie mnóstwo ofiar: Tysiąc byków, tysiąc baranów i tysiąc baranków z ich ofiarami z płynów. **22.** Tego dnia jedli i pili przed WIEKUISTYM z wielką radością. I po drugie, ustanowili królem Salomona, syna Dawida, pomazując go WIEKUITEMU za władcę, a Cadoka za najwyższego kapłana. **23.** I Salomon usiadł jako król na tronie WIEKUISTEGO, w miejsce swojego ojca Dawida; i szczęściło mu się oraz był mu posłuszny cały Izrael. **24.** A wszyscy władcy, możni, także i wszyscy synowie króla Dawida, oddali ręce królowi Salomonowi. **25.** Zaś WIEKUISTY bardzo wywyższył Salomona przed oczyma całego Izraela i dał mu królewską sławę, jakiej przed nim nie miał żaden król w Izraelu. **26.** Dawid, syn Iszaja, królował nad całym Izraelem. **27.** A dni, w których królował nad Izraelem, trwały czterdzieści lat; siedem lat królował w Hebronie, i trzydzieści trzy lata królował w Jerozolimie. **28.** I umarł w szczęśliwej starości, syty dni, bogactw i sławy; a zamiast niego królował jego syn Salomon **29.** Zaś sprawy króla Dawida, te pierwsze i ostatnie, oto są zapisane w księgach Samuela, widzącego; w księdze proroka Natana, oraz w księdze Gada, widzącego; **30.** z całym jego królowaniem, jego siłą oraz czasami, które za nim, za Izraelem, oraz przeszły dla wszystkich ziemskich królestw.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012